

Βουνεσιώτικη Φωνή

Αριθμό Φύλλου 6
Χρόνος 2ος
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Μάρτης '88
Δίμηνη έκδοση

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Του Κου ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΤΟΙΚΟΥ

Κατ' αρχήν θέλω να ζητήσω συγγνώμη από το αναγνωστικό κοινό της εφημερίδας μας, διότι αυτά που γράφω ίσως να έχουν ξαναγραφεί, και για πολλούς θα είναι βαρετό να τα ξαναδιαβάσουν. Όμως νομίζω ότι τέτοιες μέρες, καλό είναι να τα ξαναθυμηθούμε.

Το Πάσχα λοιπόν είναι από τις μεγαλύτερες γιορτές της Χριστιανοσύνης, διότι αναφέρεται στα Πάθη, τη σταύρωση και την Ανάστασή του Θεανθρώπου. Το Πάσχα τα παλιότερα χρόνια στο χωριό μας, είχε μεγάλη σημασία και το περιμέναμε μικροί και μεγάλοι με λατρεία. Περνώντας οι απόκριες μετράγαμε τις μέρες και μόλις ερχόταν η Μεγάλη Εβδομάδα, τα παιδιά έφτιαχναν μια γιορταστική ατμόσφαιρα. Αρχίζουν οι αγρυπνίες και κάθε βράδυ έπρεπε να πάνε στην εκκλησία, να ακούσουν τους ύμνους. Μα η μεγάλη τους αγωνία ήταν τότε θα έρθει η Μεγάλη Παρασκευή για να ψάλλουν τον επιτάφιο θρήνο. Θυμάμαι ότι από μέρες νωρίτερα κάναμε διάφορες παρέες στις γειτονιές και κάναμε πρόβες, για να μπορέσουμε να πάρουμε μέρος τη βραδιά που θα ψάλλονταν ο επιτάφιος.

Ξεκινάγε το «η ζωή εν τάφω» από το ψαλτήρι. Από τη μια μεριά ήταν ο μακαρίτης ο Θανάσης Ραχωβίτσας και από την άλλη ο μπάρμπα Θωμάς ο Πανταζής. Και οι δυο τους σε μεγάλη ηλικία, δυσκολεύονταν να βγάλουν το στιχάκι. Ξεκινώντας όμως οι παρέες που ήταν κάτω από τα ψαλτήρια, οι οποίες αποτελούνταν από νέους ανθρώπους και ως επί το πλείστον από παιδιά, η εκκλησία γέμιζε από μελωδίες που χαιρόσουν να τις ακούς. (Είναι γνωστό ότι οι περισσότεροι Βουνεσιώτες έχουν καλή φωνή).

Τέλος αφού περνάγαν αυτές οι λυπημένες μέρες, ερχόταν η νύχτα της Αναστάσεως η οποία είναι η πιο χαρούμενη. Όπως ξέρουμε όλοι, η καμπάνα τότε χτύπαγε κατά τις 2.45' έως τις 3 τη νύχτα και γύρω στις 3.30' έβγαине η ανάσταση. Όλος ο κόσμος με τις λαμπάδες αναμμένες έβγαине έξω και απολάμβανε την μεγάλη φωτοχυσία που ερχόταν από τους γύρω αφα-

νούς, τους οποίους φιάχναν τα παιδιά από ημέρες πριν με μεγάλο μεράκι. Ευτυχώς το έθιμο αυτό συνεχίζεται και σήμερα, έστω και με μειωμένο ενδιαφέρον. Θα πρέπει τα παιδιά του χωριού να προσπαθήσουν να κρατήσουν αυτό το έθιμο, διότι είναι μια παράδοση πάρα πολλών ετών.

Αφού τελειώνει η αναστάσιμη λειτουργία κατά τις 4.30 - 5 το πρωί, οι γυναίκες φεύγαν για το σπίτι να ετοιμάσουν τη μαγειρίτσα και οι άνδρες μπαίνουν όλοι στα μαγαζιά, τα οποία ήταν όλα ανοιχτά από την ώρα που χτύπαγε η πρώτη καμπάνα. Εκεί το ρίχναμε όλοι στη βανάνα ή στο ανάμικτο βανάνα, μέντα και καραμέλα «ψαράκι». Πίναμε τα «κοσπενταράκια» μας καλαμπουρίζοντας και κατά τις 7-8 γυρίζαμε στο σπίτι για να φάμε τα γιομίδα «μαγειρίτσα». (Σήμερα αυτό δεν συμβαίνει διότι η ανάσταση βγαίνει νωρίς στις 12, γι' αυτό και πολλοί τρώνε την μαγειρίτσα και μετά πάνε στην εκκλησία). Μετά την μαγειρίτσα το ρίχναμε στον ύπνο και κατά τις 10-11 άρχιζαν να ανάβουν οι φωτιές και να ψήνονται τα αρνιά και τα κατσίκια, ανάλογα τι είχε ο καθένας. Λίγοι δεν είχαν ολόκληρο να ψήσουν αλλά και αυτοί έψηναν κρέας στη γάστρα. Το απόγευμα άρχιζε το πασχαλιάτικο γλέντι. Σε όλες τις μεγάλες ρούγες, γινόταν και από ένα γλέντι, πιο πολύ από τις γυναίκες, αφού οι άντρες γλεντούσαν στα μαγαζιά. Πραγματικά το χωριό μας αυτές τις μέρες έμοιαζε σαν ένα απέραντο πανηγύρι.

Τα γλέντια τότε γινόταν χωρίς στερεοφωνικά και μαγνητοφώνω, όλοι τραγουδούσαν «με το στόμα» και αν υπήρχε και κάποιο γραμμόφωνο, ήταν ακόμα καλύτερα.

Την άλλη μέρα μετά τη λειτουργία, ο χορός συνεχιζόταν στο προαύλιο του σχολείου. (Στη σημερινή πλατεία). Εκεί μαζευόταν όλο το χωριό και κάναν το διπλό χορό όλοι μαζί. Άνδρες και γυναίκες με προθυμία κατεβαίνουν στο χορό και τραγουδούσαν ομαδικά τα τραγούδια. Αυτά τα τραγούδια τα ήξεραν όλοι και τα τραγουδούσαν με κέφι. Σε γενικές γραμμές έτσι περνούσαμε το Πάσχα τα παλιά χρόνια.

Συνέχεια στη σελίδα 2

ΝΕΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Μετά από ένα χρόνο δημιουργικής δουλειάς με την εφημερίδα, μετά από ένα χρόνο αγωνίας και υπομονής βγήκαν ορισμένα συμπεράσματα, τα οποία μας προβληματίσαν για την πορεία της «Βουνεσιώτικης Φωνής».

Προσωπική μου εκτίμηση αλλά και πολλών συνεργατών που ασχολήθηκαν ζεστά με την εφημερίδα είναι ότι η «Βουνεσιώτικη Φωνή» πρέπει να αναβαθμιστεί. Αυτό έρχεται σα μήνυμα απ' τους ίδιους τους Βουνεσιώτες.

Στην αρχή σιγά-σιγά, διστακτικά, ο κάθε ένας για τους λόγους του, ξεπέρασε διάφορους ενδοιασμούς και δέχτηκε την εφημερίδα μας σα γράμμα απ' το ξενιτεμένο του παιδί ή αδελφό.

Πολλοί είναι αυτοί που μας παίρνουν τηλέφωνο αν τυχόν καθυστερήσει η έκδοσή της 10-15 μέρες. Όλοι ζητάνε την γρηγορότερη έκδοσή της. Σκεφτήκαμε κι εμείς λοιπόν να δώσουμε στην εφημερίδα κάτι ανάλογο της προσφοράς και απαίτησης των Βουνεσιωτών.

Το πρώτο μας βήμα ήταν να αυξήσουμε τα μέλη της υπεύθυνης επιτροπής. Είναι ευπρόσδεκτοι όμως και όσοι άλλοι θέλουν να βοηθήσουν. Σχετικά αναφέρονται στα πρακτικά της συνέλευσης.

Το δεύτερο βήμα ήταν να αναβαθμίσουμε ποιοτικά και εφημερίδα.

Αποφασίσαμε λοιπόν η παρούσα έκδοση να σας βρει εντελώς διαφορετική στην εμφάνιση, σχήμα, απ' ότι μέχρι τώρα.

Βέβαια, αυξήθηκε το κόστος, αλλά πιστεύουμε με την δική σας συμπαράσταση θα καλυφθούν τα επιπλέον έξοδα.

Αυξήθηκαν λοιπόν οι υποχρεώσεις της Βουνεσιώτικης Φωνής γιατί δικαιολογημένα είναι όμως αυξημένες οι απαιτήσεις των αναγνωστών μας.

Ανοίγοντας λοιπόν καινούριους ορίζοντες για τη «Βουνεσιώτικη Φωνή».

Από τώρα και στο εξής καθιερώνεται μια στήλη ξεχωριστή για αλληλογραφία των αναγνωστών όπου εκεί ο κάθε ένας θα κριτικάρει, θα προτείνει λύσεις, θα δίνει καινούριες ιδέες για το ανέβασμα ακόμη πιο ψηλά της εφημερίδας μας.

Γ. Κοντοστέργιος

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ 24ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1988

Με την έναρξη της Γ.Σ. εκλέχτηκε πρόεδρος Γ.Σ. ο Παναγ. Κατοίκος. Πρώτος έλαβε το λόγο ο πρόεδρος του Συλλόγου ο οποίος έκανε τον απολογισμό του περασμένου χρόνου. Ο σύλλογος έκλεισε 10 χρόνια ζωής. Θέματα που θίχτηκαν ήταν: 1) Εκδρομή του Α. Ιωάννη του Ρώσσου, η οποία είχε πολύ καλή επιτυχία. 2) Το πανηγύρι του χωριού. Η κριτική ήταν καυστική, γιατί δεν υπήρχαν ως συνήθως και άλλες εκδηλώσεις και αυτό γιατί το Υπουργείο Πολιτισμού δεν ήταν διατεθειμένο να μας επιχορηγήσει τελικά πήραμε 80.000 δρχ. με μεσολάβηση του Δ. Κατοίκου. 3) Λαχειοφόρος Αγορά. Κάναμε μια λαχειοφόρο με ένα VIDEO. Πουλήθηκαν 743 λαχνοί, στην Αθήνα 590, στο Βόλο 99 και στην Καρδίτσα 54, με αντίστοιχα κέρδη σε κάθε σύλλογο επίσης οι πλειοδότες αγοράς λαχειών ήταν οι Αφοί Κυρίτση και Αφοί Κατοίκου που αγόρασαν 2-3 μπλοκ. Επίσης τονίστηκε η αδιαφο-

ρία του παρ/ματος της Καρδίτσας στο θέμα της Λαχειοφόρου αγοράς και γενικά από τη στάση του Δ.Σ. της Καρδίτσας. Ο Βόλος δουλεύει γενικά, πολύ καλά. 4) Το Π.Κ. του χωριού, ξεδεύτηκαν για το επίτευγμα αυτό 1.498.986 και όλοι είμαστε υπερήφανοι για αυτό. Έγινε επίσης στο Π.Κ. το συνέδριο των Αγραφιστών οι οποίοι εξεπλάγισαν με το Π.Κ. 5) Εφημερίδα. Γίνονται μεγάλες προσπάθειες αλλά μόνο από δύο άτομα, ο Γ. Κοντοστέργιος και ο Αποστ. Λατίνος. 6) Χορός. Ο χορός θα γίνει σε μια μεγάλη αίθουσα στο Μον-Σινιέρ με δημ. μουσική και με άλλο ποικίλο πρόγραμμα. Ημερομηνία 19η Φλεβάρη 1988, ημέρα Παρασκευή. Η λαχειοφόρος θα γίνει με λίγα και ακριβά δώρα. 7) Τράπεζα αίματος του Συλλόγου. Ο σύλλογος έκανε ήδη τις πρώτες ενέργειες για τη δημιουργία αυτής της Τράπεζας χρειάζονται 40 μέλη για τη δημιουργία της και για αυτό πρέπει να γραφούν 40

εθελοντές.

Κατόπιν το λόγο έλαβε. Ο Ταμίας του συλλόγου Γ. Σανιδιάς ο οποίος έκανε τον απολογισμό του 1987. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν 23-1-88 584.809 δρχ.

Επίσης ο Γ. Σανιδιάς αναφέρθηκε και στην επιθυμία πολλών συγχωριανών να επιστρέψουν στις ρίζες τους και προς τούτο σε συνεργασία με το Κοινωνικό Συμβούλιο να γίνει επέκταση του σχεδίου του χωριού με κέντρο τις Αλατιρές.

Το λόγο κατόπιν, έλαβε ο Λεωνίδας Ζαρκάδας.

Το διαχ/κό έτος 1987 έγινε σε δύο περιόδους.

Από το παλιό Δ.Σ. ως τις 20-2-87 και το καινούργιο από 11-2-87 και ενταύθεν. Τελικά εγκρίθηκε παμψηφεί ο οικονομικός απολογισμός. Τον λόγο έλαβε, κατόπιν, ο Γ. Κοντοστέργιος, ο οποίος αναφέρθηκε στις προσπάθειες που γίνονται για την εφημερίδα αλλά και κυρίως για την αδιαφορία εκ μέρους του Δ.Σ. της Καρδίτσας για

την διάθεση της εφημερίδας. Επίσης απευθυνόμενος στους παρόντες διερωτήθηκε για το ποιόν της εφημερίδας και τι πρέπει να γράφεται σ' αυτήν. Η πρότασή του αν θα πρέπει να συνεχίσει ως έχει ή αν πρέπει να διευρυνθεί. Επίσης προτάθηκε όπως διευρυνθεί η επιτροπή για την καλύτερη συγγραφή, εντύπωση και διακίνηση της εφημερίδας.

— Τον λόγο κατόπιν έλαβε ο Λ. Κουτσώνας που ανέπτυξε το θέμα της Τράπεζας Αίματος. Γενικά η αιμοδοσία είναι ακίνδυνη και καλή για τους υγιείς ανθρώπους. Για τις συνθήκες που θα διατίθενται το αίμα θα πρέπει να υπάρχει ο τρόπος που θα διαχειρίζεται το Δ.Σ. την διάθεση του αίματος.

— Το λόγο έλαβε ο Βάιας Τσούλας που ερώτησε για το αίμα εάν αυτό ακριβώς φυλάγεται και διευκρίνησε ότι το αίμα θα δίνεται από το απόθεμα του κράτους.

— Ερώτηση του Γ. Κοντοστέργιου σχετικά με την

ονομασία του Π.Κ. Απάντηση εκ μέρους του προέδρου του Δ.Σ. είναι ότι ο λόγος που δεν έγιναν τα εγκαίνια, ήταν οι ατέλειες του Π.Κ. και όχι το όνομα αυτού που θα είναι το όνομα που ενέκρινε η προηγούμενη Γ.Σ. Τελικά η εξωτερική επιγραφή θα είναι «Π.Κ. ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΝ» και μέσα στο Π.Κ. μαρμάρινη Πλάκα με το όνομα του Μ. Τσούλα.

— Ο Φ. Κυρίτσης του Αντ. διερωτήθηκε γιατί δεν έγινε και το επόμενο βράδυ δραστηριότητα στο πανηγύρι του χωριού, και δόθηκε η απάντηση από τον πρόεδρο του Δ.Σ.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ: Το λόγο έλαβε ο Β. Τσούλας. Αναφέρθηκε πρώτα στον μεγάλο αριθμό των παρόντων που ήταν επίτευγμα του σημερινού Δ.Σ. Αναφερόμενος στην εφημερίδα είπε ότι ακόμη δεν έφτασε στις επιθυμίες των χωριανών και ότι θα πρέπει να συμπληρωθεί η συ-

Συνέχεια στη σελίδα 2

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Σήμερα δυστυχώς κοντεύουν να χαθούν τα πατροπαράδοτα αυτά έθιμα. Βέβαια ο διπλός χορός γίνεται αλλά με πολύ λίγα άτομα. Από αυτά ελάχιστα γνωρίζουν όλα τα παλιά τραγούδια και όπως πάει σε λίγα χρόνια δεν θα τα ξέρει κανένας.

Γι' αυτό κάνω μια πρόταση στο Σύλλογο και στην Κοινότητα, να συνεργασθούν και να συλλέξουν όλα τα παλιά τραγούδια, που θυμούνται οι ηλικιωμένοι του χωριού μας και να τα δημοσιεύσουμε στην εφημερίδα. Έτσι θα μπορέσουμε όλοι μας να τα θυμηθούμε και να τα μάθουν και οι νεότεροι. Διαφορετικά σε λίγα χρόνια θα τραγουδάμε μικροί - μεγάλοι «μοντέρνα» τραγούδια και θα πηγαίνουμε όλοι για «τρέλες στις Σεύχες». Ας προσπαθήσουμε όλοι μας να κρατήσουμε στη ζωή όλα εκείνα τα πατροπαράδοτα έθιμα και τα τραγούδια μας, πριν μας αλλιώσει ο ξενόφερτος τρόπος ζωής.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΥΝΔ/ΤΩΝ
ΕΦ/ΔΑΣ ΕΤΟΥΣ 1988

ΟΝΟΜ/ΝΟΝ	Δρχ.
1) ΣΑΝΙΔΑΣ Γεώργιος του Αποστόλου	2.000
2) ΤΣΟΥΛΑΣ Χριστόδουλος	400
3) ΜΑΝΩΛΗΣ Ευάγγελος	400
4) ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ Φώτιος	1.000
5) ΚΑΤΟΙΚΟΣ Σταύρος	1.400
6) ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ Γεώργιος	1.400
7) ΛΑΤΙΝΟΣ Ιωάννης	1.400
8) ΚΑΤΟΙΚΟΣ Παναγιώτης του Γεωργίου	1.400
9) ΖΑΧΑΡΗΣ Ελευθέριος	400
10) ΚΑΦΕΤΖΗΣ Σωκράτης	400
11) ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΓΙΟΣ Γεώργιος Σ.	1.000
12) ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ Βασίλειος Φ.	900
13) ΧΟΥΤΑΣ Γεώργιος	1.400
14) ΤΣΟΥΛΑΣ Αλέκος	400
15) ΛΑΤΙΝΟΣ Απόστολος	400
16) ΣΚΟΥΦΗΣ Απόστολος	400
17) ΖΑΡΚΑΔΑΣ Λεωνίδας	400
18) ΤΣΟΥΛΑΣ Γεώργιος	1.000
19) ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ Δημήτριος	1.000
20) ΛΑΓΟΥ - ΣΑΝΙΔΑ Καίτη	1.000
21) ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ Λάμπρος	2.400
22) ΠΟΛΥΖΟΣ Σωκράτης	400
23) ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ Ευάγγελος	400
24) ΚΑΛΑΤΖΗΣ Απόστολος Χρ.	1.000
25) ΤΣΑΓΑΝΟΥ Αγγαία	500
26) ΖΑΧΑΡΗΣ Βασίλειο Θ.	900
27) ΚΑΤΟΙΚΟΣ Θωμάς του Γεωργίου	1.000
28) ΚΟΥΤΙΝΟΣ Σωτήριος	900
29) ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΓΙΟΣ Βασίλειος	400
30) ΚΟΤΟΠΟΥΛΗΣ Λάμπρος	400
31) ΝΑΝΟΣ Παναγιώτης του Ιωάννη	400
32) ΖΟΥΚΑΣ Χρήστος	400
33) ΚΟΤΟΠΟΥΛΗΣ Απόστολος	400
34) ΚΥΡΙΑΖΗΣ Ηλίας	400
35) ΠΟΛΥΖΟΣ Διονύσιος	400
36) ΠΟΛΥΖΟΣ Θωμάς (Επιδάου 93 Χαλάνδρι)	400
37) ΚΑΛΑΤΖΗΣ Χριστόδουλος	400
38) ΚΥΡΙΑΖΗΣ Δημήτριος	400
39) ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ Ιωάννης του Ευθυμίου	900
40) ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ Βασίλειος του Δημητρίου	400
41) ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ Βασίλειος του Μιλτ.	400
42) ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΓΙΟΣ Θωμάς του Σωτηρίου	1.400
43) ΛΑΤΙΝΟΣ Γεώργιος του Αν.	1.400
44) ΖΟΥΚΑΣ Σωτήριος	400
45) ΖΟΥΚΑΣ Αθανάσιος	400
46) ΚΑΛΑΤΖΗΣ Ηλίας του Γεωργίου	400
47) ΤΣΟΥΛΑΣ Βάιας	400
48) ΣΤΑΥΡΟΥ Κων/νος του Θωμά	400
49) ΚΑΤΟΙΚΟΣ Κων/νος	400
50) ΣΤΑΥΡΟΥ Αθανάσιος του Ηλία	400
51) ΠΑΝΤΑΖΗΣ Χρήστος	400
52) ΞΥΝΟΓΑΛΟΣ Χρήστος	400
53) ΤΣΙΤΣΙΠΑΣ Θωμάς	400
54) ΚΑΦΕΤΖΗΣ Ευάγγελος	400
55) ΚΑΛΑΤΖΗ Ευανθία	400
56) ΖΟΥΚΑΣ Θωμάς	400
57) ΚΥΡΙΤΣΗΣ Φώτιος του Σωτηρίου	400
58) ΚΑΤΟΙΚΟΣ Στέφανος του Θ.	400
59) ΚΥΡΙΤΣΗΣ Φώτιος του Αντωνίου	2.400
60) ΒΑΣΙΛΟΥΛΗΣ Γεώργιος	1.400
61) ΚΑΛΑΤΖΗΣ Σωτήριος	400
62) ΡΕΦΕΝΕΣ Τάσος	500
63) ΣΚΟΥΦΗΣ Βάιος (Μορφοβούνι)	500
64) ΤΟΥΛΙΑΣ Δημήτριος του Βασίλ.	500
Σε μεταφορά	45.800

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ Τ Η Σ

24 ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1988

Συνέχεια από τη σελίδα 1

ντακτική επιτροπή και να ασχολείται με γενικότερα θέματα. Έκανε την πρόταση όπως του χρόνου όλοι μας να κάνουμε προσπάθεια όπως στην επόμενη Γ.Σ. να διπλασιαστούν τα παρόντα μέλη στην Γ.Σ. Επίσης αναφέρθηκε και στην επέκταση του σχεδίου του χωριού, δημιουργώντας μια κοινή επιτροπή από το Δ.Σ. του χωριού και των συλλόγων της Αθήνας, Βόλου, Καρδίτσας.

Διευκρινιστικά τοποθετήθηκε ο Γ. Κοντοστεργίος για το σχέδιο του χωριού, τα οικόπεδα τα σημερινά είναι περίπου 50 και δεν φτάνουν και γι' αυτό το κοιν. Συμβ. ζητάει τη βοήθειά μας στην αίτηση που έκανε να επεκταθεί το σχέδιο ώστε να ικανοποιηθούν όλοι οι χωριανοί με την απόκτηση οικοπέδων.

— Τοποθέτηση του Παν. Κατοίκου όπως για την

έγκριση του σχεδίου του χωριού να γίνεται κατόπιν μελέτης αρμοδίων της πολιτείας. — Επίσης η ύλη της εφημερίδας να διευρυνθεί.

Το λόγο κατόπιν έλαβε ο Απ. Λατίνος ο οποίος αναφέρθηκε στην ουσία των προτάσεων που γίνονται και στην υλοποίηση των προτάσεων. Ο Σωτ. Πολυζόγας προς αναφέρθηκε στην επίσηυση της επέκτασης του σχεδίου του χωριού ώστε να δώσει και εργασία στους χωριανούς. Ο Παναγ. Νάνος αναφέρθηκε στον εμπλουτισμό της ύλης της εφημερίδας.

— Ο Γ. Βασιλούδης έκανε τις προτάσεις του Δ.Σ.

Πρόταση: Να συμπληρωθεί η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας με ανθρώπους που έχουν ειδικές γνώσεις (μόρφωση). Να γίνει αυτή η επιτροπή 9-μελής.

2) Η ύλη της εφημερίδας να είναι τέτοια που να μην εξα-

ντλείται, να εμπλουτισθεί με κοινωνικά θέματα (αποκλεισμένων των γεγονότων του εμφυλίου και κομματικά). Ψηφορορία: Επί του 1ου θέματος: 1) Κοντοστεργίος Γιώργος 2) Λατίνος Απόστολος. Εγκρίθηκε παμψηφεί η διεύρυνση της επιτροπής με νέα μέλη συν τα δύο παλαιά.

Νέα μέλη

3) Ανθή Ηλ. Πατσαούρα

4) Παναγιώτης Ι. Νάνος

5) Ζαρκάδας Λεωνίδας

6) Παναγ. Κατοίκος

7) Ζαχαρίας Ελευθέριος

8) Κατοίκος Σταύρος

9) Κοντοστεργίος Σπύρος

Δεσμεύεται ο σύλλογος όπως γίνει κατάσταση με τους διάφορους επιστήμονες του χωριού.

Θέμα 2ον Συμφωνία ομόφωνα όπως υλοποιηθεί πρόταση η 2η του Γ. Βασιλούδη. Γίνεται διευκρίνιση π.χ. για τα κοινωνικά θέματα της εφημερίδας όπως ειρήνη κ.λπ.

ΜΝΗΜΗ
ΜΑΡΚΟΥ ΤΣΟΥΛΑ

Του Απόστολου Α. Ρεφενέ

Αγαπητοί συγχωριανοί, θα γράψω λίγα λόγια για ένα καλό φίλο και συνάδελφο χωριανό που λείπει, τον αξέχαστο Μάρκο Τσούλα. Δέκα χρόνια πέρασαν από τότε που, κάπως νωρίς μα τόσο άδικα, έφυγε από κοντά μας. Ποτέ δεν τον ξεχνάμε. Όσοι μάλιστα είχαν την ευκαιρία να τον γνωρίσουν από κοντά, θα τον θυμούνται για πάντα.

Θα κάνω μια μικρή αναφορά σ' αυτόν τον αξέχαστο άνθρωπο, που βοήθησε πάρα πολλούς, όταν ήταν κοντά μας. Σε πολλούς από εμάς, όταν είχαμε έρθει από το χωριό στην Αθήνα και βρεθήκαμε στο δρόμο του, φέρθηκε σαν προστάτης μας. Μας συμπαραστάθηκε με τον καλύτερο τρόπο. Ότι κι αν του ζητούσες, αυτός το έκανε με την γνωστή αγάπη που έτρεφε για όλους τους συγχωριανούς του.

Εκείνα τα χρόνια δούλευε συνεχώς τα βράδια, μέχρι το πρωί κι όμως, αν κάποιος χωριανός χρειαζόνταν κάποια βοήθεια και του έδινε ένα ραντεβού το πρωί, θα πήγαινε να τον συναντήσει και να τον βοηθήσει, αν και δεν είχε πολύ χρόνο στη διάθεσή του.

Είμαι κι εγώ ένας από τους νέους, που όταν είχα έρθει απ' το χωριό στην Αθήνα, με βοήθησε να βρω δουλειά και να αποφυγώ τους κινδύνους που παραμονεύουν στους νέους της επαρχίας. Σε άλλες δύσκολες στιγμές με βοήθησε με το δικό του τρόπο και με έκανε να νοιώθω μια σιγουριά. Σαν συνάδελφος, όταν ήσουν στο χώρο της δουλειάς πάντα σε βοήθαγε να γίνεις καλός και αγαπητός στους άλλους συναδέλφους. Όπως βοήθησε εμένα, έτσι πιστεύω ότι βοήθησε και πολλούς άλλους χωριανούς.

Ο Μάρκος ήταν γεμάτος καλοσύνη και ενδιαφέρον για τους άλλους; και καλό θα ήταν εμείς οι μεταγενέστεροι να πάρουμε μερικά από τα προτερήματά του.

Ένα που μου έλεγε χαρακτηριστικά, δεν θα το ξεχάσω ποτέ. «Πάντα να προσπαθείς στη ζωή σου να κάνεις φίλους και να είσαι αγαπημένος με όλους, γιατί αν θέλεις να κάνεις εχθρούς, τους κάνεις όποια ώρα θέλεις».

Αυτά τα λίγα είχα να γράψω για τον ιδρυτή του Συνδέσμου των Βουνεσιωτών, σε ένδειξη αγάπης και αναγνώρισης της μεγάλης προσφοράς του. Προσφέρω ένα μικρό ποσό για την ενίσχυση της εφημερίδας μας, γι' αυτόν τον αξέχαστο Άνθρωπο, που ήταν πάντα πρωτοπόρος σε όλα τα ζητήματα που αφορούσαν το καλό όλων μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε πολύ τον συγχωριανό μας Απόστολο Α. Ρεφενέ για την οικονομική του βοήθεια (7.000) που πρόσφερε στην εφημερίδα μας.

Η Σ.Ε.

Από μεταφορά	Δρχ.
65) ΚΑΛΑΤΖΗΣ Χυσίμος (Μορφοβούνι)	500
66) ΚΥΡΙΤΣΗΣ Ευάγγελος (Μορφοβούνι)	500
67) ΣΚΟΥΦΗΣ Ευάγγελος του Απ. (Μορφοβούνι)	500
68) ΠΑΤΣΙΑΟΥΡΑΣ Δημήτριος (Μορφοβούνι)	1.000
69) ΝΑΝΟΣ Σεραφείμ (Α.Τ.Τ. Καμ. Βούρλα)	1.000
70) ΖΑΧΑΡΗΣ Βασίλης	500
71) ΠΑΤΣΙΑΟΥΡΑΣ Ηλίας	500
72) ΤΣΙΑΝΤΟΥΛΑΣ Ευάγγελος	1.000
73) ΛΑΤΙΝΟΣ Αναστ. (Μυκάνου 3 - Βάρη)	1.000
74) ΚΡΗΤΙΚΟΣ Κων/νος (Ερατούς 11 - Κυψέλη 113 64)	500
75) ΓΟΡΔΙΟΣ Κων/νος (Σύρου 53 - Κυψέλη)	600
	53.400

Σκούφης Ηλίας	Βόλος	500
Πλαστήρας Θωμάς	Βόλος	500
Σκούφης Βασίλειος	Αθήνα	1.000
Πανταζής Γεώργιος	Αθήνα	2.000
Νάνος Παναγιώτης	Αθήνα	500
Καφαντάρης Κων/νος	Αθήνα	500
Νάνος Χρήστος	Αθήνα	1.000
Χούτας Αναστάσιος	Αθήνα	1.000
Κοντούλης Βασίλειος	Καρδίτσα	2.000
Βαρσάμος Τριαντάφυλλος	Λυχάδα	
	Αιδηψός	1.000
Νάνος Πέτρος	Βουνέσι	500
Κυριαζής Σωτήριος	Αθήνα	1.000
Κυριαζής Σπύρος	Αθήνα	1.000
Πιτσάβος Δημήτριος	Αθήνα	500
Κοτοπούλης Παναγιώτης	Βουνέσι	500
Κοτοπούλης Σωτήριος	Βουνέσι	500

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Αγαπητοί χωριανοί, μας δόσατε μεγάλη χαρά με την έκδοση της εφημερίδας του χωριού μας, Βουνεσιώτικη φωνή. Σας συγχαίρουμε γι' αυτή την ωραία προσπάθειά σας. Πήραμε τα 2 πρώτα φύλλα της εφημερίδας, μετά δεν ξαναήρθαν. Θα σας παρακαλέσουμε να συνεχιστεί την αποστολή της εφημερίδας, διότι την περιμένουμε με μεγάλη λαχτάρα εδώ στην ξενιτιά. Θέλουμε να μαθαίνουμε κι εμείς τα νέα του χωριού μας. Για την συνέχιση της καλής αυτής προσπάθειας, που κάνετε, σας ενισχύουμε κι εμείς με το ποσό των πέντε χιλιάδων δραχμών (5.000).

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΜΕΡΟΠΗΣ ΣΚΑΜΑΓΚΟΥΛΗ - ΨΑΡΗ
ΣΟΥΗΔΙΑ

Απ. Σ.Ε.

Ευχαριστούμε πολύ την οικογένεια Μ.Σ. ΨΑΡΗ από την Σουηδία, για τα καλά της λόγια και την οικονομική βοήθεια που πρόσφερε στην εφημερίδα. Δεν έχουμε καμιά αντίρρηση να στέλνουμε την εφημερίδα τόσο στην ίδια, αλλά και σε άλλους ξενιτεμένους χωριανούς μας, αν έχουμε τη σωστή διεύθυνση κατοικίας τους.

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ - ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΗ ΖΩΗΣ

Καθημερινά μεταδίδονται από την τηλεόραση ανακοινώσεις του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, που καλούν όλους τους πολίτες της χώρας που μπορούν, να δώσουν λίγο αίμα. Ειδικά για την Αθήνα, υπάρχουν επιπλέον τα κινητά συνεργεία αιμοληψίας, που σταθμεύουν σε πολυσύχναστους δρόμους της Αθήνας και του Πειραιά. Αυτές οι καθημερινές εκκλήσεις για αιμοδοσία φανερώνουν και το μέγεθος του προβλήματος. Η χώρα μας έχει ανάγκη από 400.000 φιάλες αίμα το χρόνο. Ένα μέρος από αυτές καλύπτεται από τους συστηματικούς εθελοντές αιμοδότες, άλλο ένα από περιστασιακούς αιμοδότες (συνήθως από συγγενείς και φίλους ασθενών που τρέχουν την τελευταία ώρα, να δώσουν αίμα), και το μεγαλύτερο ποσοστό το αγοράζει η χώρα μας από τις Ευρωπαϊκές χώρες, κυρίως από την Ελβετία.

Η αξία του αίματος δεν χρειάζεται να τονισθεί ιδιαίτερα. Πολλά παιδιά που πάσχουν από μεσογειακή αναιμία, οι τραυματίες των ατυχημάτων, και οι ασθενείς που

χειρουργούνται κάθε χρόνο, σώζονται πολλές φορές χάρις στο αίμα που πρόσφεραν οι συνάνθρωποί τους. Το αίμα λοιπόν είναι ζωή και κανείς δεν το αμφισβητεί. Αν και όλοι το καταλαβαίνουμε αυτό, εντούτοις η εθελοντική αιμοδοσία στη χώρα μας είναι σε μικρό ποσοστό.

Ο φόβος, η άγνοια, οι προκαταλήψεις και η νοστορπία του ατομικισμού που υπάρχει, εμποδίζουν την εθελοντική αιμοδοσία. Αυτό εξηγείται διότι δεν υπήρξε ποτέ μέχρι τώρα επαρκής ενημέρωση και σωστή διαφώτιση του πληθυσμού, γύρω από το αίμα και την αιμοδοσία. Στις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες τα πράγματα είναι διαφορετικά και το αίσθημα της κοινωνικής αλληλεγγύης είναι πολύ πιο αναπτυγμένο. Έτσι εξηγείται η αυτάρκεια σε αίμα ή και το περίσσειμα πολλές φορές, που το εμπορεύονται πουλώντας το σε χώρες λιγότερο αναπτυγμένες, όπως είναι η Ελλάδα και η Πορτογαλία, ή σε υπανάπτυκτες χώρες της Αφρικής και της Μέσης Ανατολής. Αξίζει να αναφέρουμε την περίπτωση της Ελβετίας, από την οποία κυρίως εισάγουμε το αίμα, που από πληθυσμό περίπου 5.000.000 κατοίκων συγκεντρώνει 500.000 φιάλες αίμα από την εθελοντική αιμοδοσία.

Κατά καιρούς έχουν γίνει διάφορες προσπάθειες να παραχθεί στα εργαστήρια τεχνητό αίμα και υποκατά-

στατα, αλλά όσα ανακαλύφθηκαν μέχρι στιγμής δεν παρέχουν την απαραίτητη ασφάλεια για την υγεία των ασθενών. Έτσι μέχρι σήμερα η μοναδική πηγή αίματος για τον άνθρωπο, είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Ο καθένας μας μπορεί να δώσει αίμα, χωρίς κανένα φόβο για την υγεία. Αντίθετα υπάρχει μια άποψη που λέει ότι είναι καλό για τον οργανισμό να δίνουμε αίμα, γιατί έτσι ανανεώνεται το ίδιο το αίμα.

Κάθε άνθρωπος που έχει κανονική σωματική διάπλαση και είναι υγιής μπορεί να δώσει αίμα, αρκεί να είναι από 18 μέχρι 62 ετών. Η αιμοληψία είναι σχεδόν ανώδυνη. Ο πόνος που προκαλεί η βελόνα είναι μικρός και στιγμιαίος. Η διάρκεια της αιμοληψίας είναι 5 έως 6 λεπτά και η ποσότητα αίματος που παίρνεται είναι 350 κυβ. εκατοστά και αντιστοιχεί στο 7% περίπου του συνολικού αίματος που κυκλοφορεί στον οργανισμό. Ο μέσος όρος ποσότητας αίματος είναι 5 λίτρα για κάθε άτομο με κανονική σωματική διάπλαση. Μετά την αιμοληψία ο αιμοδότης μένει 10 λεπτά ξαπλωμένος έτσι ώστε να αναπροσαρμοστεί το κυκλοφοριακό σύστημα στην έστω μικρή απώλεια αίματος. Για την διευκόλυνση της αναπροσαρμογής χορηγείται στους αιμοδότες γάλα ή αναψυκτικό. Ο οργανισμός του ανθρώπου έχει την ικανότητα να αναπληρώνει σύντομα την ποσότητα αίματος που

δίνει. Ο αιμοδότης μπορεί να δώσει αίμα δυο και τρεις φορές το χρόνο ανάλογα με το φύλλο και την κρίση του.

Τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει σοβαρές προσπάθειες για την ευαισθητοποίηση του πληθυσμού γύρω από το θέμα αυτό. Ο κατάλογος των εθελοντών αιμοδοτών αυξήθηκε, αλλά ακόμα δεν φτάσαμε στο σημείο που να αισιοδοξούμε για την αυτάρκεια. Πολλοί σύλλογοι και σωματεία εργαζομένων έχουν δημιουργήσει τις τράπεζες αίματος όπως λέγονται. Αυτές οι τράπεζες θυμίζουν λίγο τις τράπεζες που διακινούν τα χρήματα. Κάθε σύλλογος με την εθελοντική προσφορά αίματος, έχει ένα απόθεμα αίματος που μπορεί να το χρησιμοποιήσει κάποιο μέλος του συλλόγου για τον εαυτό του ή για κάποιο στενό συγγενή του. Μοιάζει δηλαδή με το βιβλιário καταθέσεων που αποταμιεύουμε κάποια χρήματα «για ώρα ανάγκης».

Η Διεύθυνση Αιμοδοσίας του Υπουργείου Υγείας χορηγεί στους τακτικούς αιμοδότες ταυτότητα που είναι ταυτόχρονα και «βιβλιário καταθέσεων αίματος». Έτσι με την εθελοντική αιμοδοσία σώζεται η ζωή κάποιου ανθρώπου, αλλά και ο ίδιος ο αιμοδότης άμα του συμβεί κάτι. Αν είναι δύσκολο να βρούμε χρήματα σε μια δύσκολη ώρα, είναι πολλαπλάσιο πιο δύσκολο να βρούμε το κατάλληλο αίμα σε μια ώρα ανάγκης. Για το σκοπό αυτό

επιβάλλεται η αποταμίευση σε αίμα.

Στην Ελλάδα υπάρχουν 9.740.000 κάτοικοι περίπου. Αντιστοιχούν σε 2.200.000 νοικοκυριά. Κάθε χρόνο εκδίδονται από όλα τα νοσοκομεία της χώρας 1.140.000 εξιτήρια. Με άλλα λόγια το 11,7% του πληθυσμού της χώρας νοσηλεύεται σε κάποιο νοσοκομείο. Θα ήταν, το λιγότερο, αφέλεια να πιστεύει κάποιος ότι ποτέ δεν θα συμβεί στον ίδιο ή σε κάποιον δικό του κάτι κακό. Μακάρι να μη συμβεί ποτέ σε κανένα τίποτα και όλοι να είναι καλά. Όμως με ευχολόγια δεν αντιμετωπίζεται η δύσκολη ώρα. Χρειάζεται και κάποια προνοητικότητα για αυτό και η εθελοντική αιμοδοσία αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Πρέπει να είμαστε έτοιμοι πριν συμβεί το κακό, έτσι ώστε να μην τρέχουμε τελευταία ώρα γεμάτοι άγχος και αγωνία.

Για το σκοπό αυτό ο Σύλλογος Μορφοβουνιωτών της Αθήνας ξεκίνησε μια ωραία και πολύ ανθρωπιστική προσπάθεια. Ολοκλήρωσε όλες τις απαραίτητες διαδικασίες και δημιούργησε Τράπεζα Αίματος του Συλλόγου, για να μπορέσει να καλύψει τις ανάγκες των μελών και των συγγενών του. Δεν μένει τίποτα άλλο, παρά να υποστηρίξουμε την προσπάθεια αυτή έμπρακτα, δίνοντας λίγο αίμα όταν ο Σύλλογος μας καλέσει.

Νάνος Ι. Παναγιώτης

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΗΡΑΓΑ

ΤΟΥ ΒΑΓΙΑΜ ΤΣΟΥΛΑ

8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1987

Στην Παγκόσμια Ιστορία, από τότε που άρχισε να γράφεται, υπάρχουν πολλές και διάφορες ημερομηνίες, που άφησαν περνώντας την κάρτα τους κι έμειναν αξέχαστες. Οι περισσότερες άφησαν κακιές αναμνήσεις, όπως η θανάτωση του Σωκράτη με το κώνειο. Η μάχη των Θερμοπυλών με το Λεωνίδα. Η άλλη του Μαραθώνα με το Μιλτιάδη. Κι εκείνη στη Σαλαμίνα με το Θερμιοκλή. Αυτά απ' τα παλιά. Ακολουθούν κι άλλες από τη νεότερη ιστορία. Η κατάληψη της Κωνσταντινούπολης από τους Τούρκους. Η ανακάλυψη της Αμερικής από το Χριστόφορο Κολόμβο. Η έκρηξη της Γαλλικής Επανάστασης, και το γκρέμισμα της Βαστίλλης, το Σύμβολο της τρομοκρατίας και τυραννίας του κατεστημένου της εποχής. Το Βατερλώ του Ναπολέοντα. Η 25η Μαρτίου 1821 που σήμανε την αρχή της Ελληνικής Επανάστασης. Έτσι, φτάσαμε στον 20ο Αιώνα στη διάρκεια του οποίου ζήσαμε τα φοβερότερα

γεγονότα.

14 Αυγούστου 1914, αρχή του 1ου παγκόσμιου πολέμου.

Η Οκτωβριανή Επανάσταση του 1917 στη Ρωσία, που άλλαξε το δρόμο της Ιστορίας, γιατί γκρέμισε Πύργους και Παλάτια, βασιλιάδες και φεουδάρχες και για πρώτη φορά κατάργησε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, με την εγκαθίδρυση του πρώτου Σοσιαλιστικού κράτους στον κόσμο, στο 1/6 του πλανήτη μας.

Η κήρυξη του 2ου παγκόσμιου πολέμου την 1 Σεπτεμβρίου 1939, του καταστρεπτικότερου απ' όλους αναφέρει η Ιστορία, και τέλος,

Η 22 Ιουνίου 1941, που ο Χίτλερ, έκανε το μοιραίο λάθος, να επιτεθεί ενάντια στη Σοβιετική Ένωση, με τα γνωστά αποτελέσματα, το οικτρό τέλος του ίδιου και την πικρή απογοήτευση, εκείνων που τον βοήθησαν γι' αυτό το τόλμημα!

Ασφαλώς υπάρχουν κι άλλες πολλές ιστορικές ημερομηνίες, που μνημονεύονται ανάλογα, και προ παντός εκείνες που αναφέρονται σε επιστημονικές ανακαλύψεις. Εγώ ανέφερα μερικές που δεν θα ξεχασθούν ποτέ!

Η σημερινή 8η Δεκεμβρίου 1987, θα μείνει στην Ιστορία, η πιο σημαδιακή, γιατί είναι ο πρώτος σταθμός, του Μαραθώνιου αγώνα των λαών ολόκληρης της Οικουμένης, με επί κεφαλής τη Σοβιετική Ένωση, για τη σωτηρία της (της Οικουμένης), από την πυρηνική καταστροφή! Αυτός ο Μαραθώνιος των λαών, άρχισε με τις Ηρωίδες γυναίκες της Αγγλίας, που έσπησαν τις σκηνές και πέρασαν χειμώνες και καλοκαίρια, όζω από τις Αμερικάνικες βάσεις στη χώρα τους στο Ρίβαν Κόμον.

Συνέχεια στη σελίδα 5

ΚΑΠΝΙΣΤΕΣ ΠΟΥ...

ΔΕΝ ΚΑΠΝΙΖΟΥΝ

Πριν από λίγο καιρό, πήγε στον ωτορινολαρυγγολόγο ένας γνωστός μου πυροσβέστης για κάποια ενόχληση στο λάρυγγα. Αφού τον εξέτασε καλά - καλά ο γιατρός, του λέει με σοβαρό ύφος. «Κοίταξε φουκαρά μου να κόψεις το τσιγάρο γιατί δε σε βλέπω καλά...». Ο άνθρωπος έμεινε: «μα γιατρέ δεν καπνίζω και ούτε κάπνισα ποτέ μου...». Ο γιατρός όμως δεν ήταν απ' αυτούς που κάνουν εύκολες και ανεύθυνες διαγνώσεις και ύστερα από κάποιες ερωτήσεις διαπίστωσε τα εξής: ο πυροσβέστης περνούσε τις περισσότερες ώρες της υπηρεσίας του σε ένα μικρό δωμάτιο - γραφείο, όπου συχναίνουν οι συνάδελφοί του και περνούν τις ελεύθερες ώρες του πίνοντας καφέ και παίζοντας τάβλι. Οι περισσότεροι απ' αυτούς καπνίζουν και ο μικρός και κλειστός χώρος ντουμανιάζει αδιάκοπα. Απ' αυτόν τον καπνό των άλλων λοιπόν ανέπνεε χρόνια ο φίλος μας που πήγε στο γιατρό. «Καπνίζεις και παρακαπνίζεις και κοίταξε να πάρεις τα μέτρα σου», του είπε τελικά ο γιατρός, εννοώντας φυσικά ότι θάπρεπε να προφυλαχτεί απ' τη μολυσμένη ατμόσφαιρα όπου σύχναζε.

Το περιστατικό αυτό δίνει μια άλλη διάσταση του καπνίσματος έξω απ' αυτή που έχει σχέση με τους καπνιστές. Εδώ βέβαια δεν θα αναφέρουμε τις συνέπειες που έχει γενικά το κάπνισμα, αφού λίγο - πολύ είναι σε όλους γνωστές. Θα θίξουμε μια άλλη πλευρά που αφορά τους μη καπνιστές που είναι αναγκασμένοι να αναπνέουν τον καπνό των καπνιστών. Κάνοντας όμως μια μικρή παρένθεση θέλουμε να θυμίσουμε τη διαπιστωμένη από ειδικούς σχέση που έχει το κάπνισμα με τον καρκίνο του λάρυγγα και των πνευμόνων καθώς και με τις καρδιοπάθειες και τα εμφράγματα. Θα πει ίσως κάποιος, και το λένε πολλοί, ότι και μη καπνιστές προσβάλλονται από τέτοιες παθήσεις. Ναι αλλά απ' αυτούς που καπνίζουν προσβάλλονται πολύ περισσότεροι, και αυτή είναι μια βασική διαφορά. Ας αφήσουμε τη «φθορά» που προκαλεί το συστηματικό κάπνισμα στην τσέπη των καπνιστών που επιπλέον γίνονται χωρίς ίσως να το νιώθουν, υποστηρικτές των μεγαλοβιομηχανών του καπνού...

Ας γυρίσουμε όμως στο συγκεκριμένο θέμα: Ύστερα από ειδικές έρευνες, διαπιστώθηκε ότι τα άτομα που ζουν και αναπνέουν στον ίδιο χώρο με τους καπνιστές, δέχονται τις ίδιες βλαβερές συνέπειες μ' αυτούς και είναι σαν να καπνίζουν και τα ίδια. Ορισμένοι μάλιστα είπαν ότι είναι χειρότερα γι' αυτούς που δεν καπνίζουν, γιατί ο καπνός που φεύγει απ' το τσιγάρο που καίγεται είναι πιο πολύ μολυσμένος από νικοτίνη, αφού δεν περνάει από το φίλτρο... Ιδιαίτερη ευαισθησία βέβαια στον καπνό παρουσιάζουν τα μικρά παιδιά και οι συνέ-

πειες γι' αυτά είναι περισσότερο βλαβερές. Είναι πράγματι θλιβερό να δηλητηριάζουμε τα τρυφερά πνευμόνια των παιδιών με νικοτίνη, τη στιγμή που δεν ξέρουν και είναι ανήμπορα να προφυλαχτούν. Και αυτό γίνεται φυσικά στο σπίτι, ιδιαίτερα το χειμώνα που όλα είναι κλειστά και η ατμόσφαιρα γίνεται αποπνικτική. Μην παραξενευτείτε λοιπόν αν κάποια μέρα το παιδάκι σας των 5 ή 7 χρονών σας πει: «μπαμπά, σήμερα κάπνισα ένα πακέτο...». Να ξέρετε ότι «κάπνισε» το πακέτο που καπνίσατε εσείς.

Στην εποχή μας βέβαια καπνίζουν και πολλές μαμάδες στο όνομα τάχα του μοντερνισμού, της γυναικείας χειραφέτησης και της κακής εννοούμενης ισότητας των δύο φύλων... Δεχόμεστε φυσικά τη χειραφέτηση και την ισότητα των δικαιωμάτων, αλλά το να επιδιώκεις την ισότητα με τη συμμετοχή σε κάτι βλαβερό, κάθε άλλο παρά χειραφέτηση και ισότητα είναι. Στο προκείμενο ζήτημα η ισότητα θα ήταν λογική και ωφέλιμη αν κατάφεραν να κάνουν και τους άντρες τους να μη καπνίζουν. Εσύ λοιπόν, αρεϊμάνιε καπνιστή, παρόλο που ξέρεις ότι επιβαρύνεις την τσέπη σου και το κυριότερο ότι με κάθε πακέτο αφαιρείς λίγο χρόνο απ' τη ζωή σου, έχεις υποχρέωση να σεβαστείς την υγεία των άλλων και πολύ περισσότερο των παιδιών σου. Σε πολλές υπηρεσίες είναι τοιχοκολλημένη διαταγή, σύμφωνα με την οποία «απαγορεύεται το κάπνισμα σε κλειστούς χώρους». Στο σπίτι ποια προϊσταμένη αρχή θα προστατέψει τους μη καπνιστές;

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

ΚΑΤΟΧΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΗΛΙΑ Γ. ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Πριν συνεχίσουμε την εξιστόρηση των κατοχικών αναμνήσεων, με αφορμή παρατήρηση στο προηγούμενο φύλλο της «ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ» του αγαπητού φίλου Γ. Βασιλούλη, θα ήθελα να τονίσω τα εξής:

Όταν αναφερόμαστε οι μεγαλύτεροι, ειδικά στα κατοχικά χρόνια και γεγονότα, δεν το κάνουμε από νοσταλγία, διότι σε καμιά περίπτωση δεν θα θέλαμε να ξαναζήσουμε παρόμοιες καταστάσεις. Και τούτο παρά το ότι ζούσαμε τότε την παιδική και νεαρή ηλικία, που συνήθως ο κανόνας είναι, πράγματι να τη νοσταλγούν οι άνθρωποι την εποχή αυτή, διότι τους χαρίζει η ζωή τις μεγαλύτερες και πιο ευτυχισμένες στιγμές. Εξαίρεση λοιπόν τα παιδιά χρόνια της δικιάς μας γενιάς, πήγαν στράφι και δεν τα νοσταλγούμε καθόλου, διότι μας ωρίμασαν παράκαιρα σαν τα χτυπημένα φρούτα και το μόνο που μας παρηγορεί είναι, όταν συγκρίνοντας αναλογιζόμαστε τα απείρως μεγαλύτερα βάσανα, κακουχίες και οδύνες, που πέρασαν οι αμέσως μεγαλύτεροι έφηβοι και νέοι της εποχής, που εκ των πραγμάτων ήταν υποχρεωμένοι να δράσουν και αντιμετωπίσουν πιο υπεύθυνα την δύσκολη και επικίνδυνη κατάσταση της εποχής εκείνης.

Λέγαμε λοιπόν ότι μετά την ίδρυση του ΕΑΜ, φούντωσε το κίνημα Εθνικής Αντίστασης στην περιοχή μας και όπως αναφέραμε, το σύνολο σχεδόν του χωριού μας, συμμετείχε ενεργά σ' αυτόν τον αγώνα.

Θυμάμαι ότι στην κορυφή του χωριού, στις Σκάλες, που είναι θέση πανοραμική, είχαν σχηματιστεί με ασβεστωμένες πέτρες τρία πελώρια γράμματα δηλώνοντας το σήμα της Εθνικής αντίστασης Ε.Α.Μ.

Το σήμα αυτό τις ηλιόλουστες ημέρες, φαίνονταν από πολύ μακριά ακόμα και από την Καρδίτσα και φοβέριζε τον κατακτητή.

Εδώ πρέπει να πούμε ότι το Ε.Α.Μ. ήταν η πρώτη και μεγαλύτερη Πανελλήνια οργάνωση εθνικής αντίστασης, με γρήγορη ανάπτυξη δικτύου πολιτικών οργανώσεων σε πόλεις και χωριά και ένοπλα τμήματα του Ε.Λ.Α.Σ. (Ελληνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός) σ' όλη τη χώρα.

Ακολούθησε όμως η δημιουργία και αναπτύσσονταν παράλληλα και άλλες οργανώσεις Εθνικής Αντίστασης. Η κυριότερη απ' αυτές ήταν η οργάνωση του Ε.Δ.Ε.Σ. (Εθνικός Δημοκρατικός Ελληνικός Σύνδεσμος) με αρχηγό το Στρατηγό Ναπολέοντα Ζέρβα, που είχε επιρροή και ανάπτυξη κυρίως στην Ήπειρο, μετά την ολιγοήμερη συνεργασία με τον Ε.Λ.Α.Σ. ('Αρη Βελουχιώτη) στο Γοργοπόταμο.

Άλλη οργάνωση αντιστασιακή μικρότερης έκτασης ήταν η ΕΚΚΑ με αρχηγό τον Συνταγματάρχη Ψαρρό στη Στερεά Ελλάδα, γύρω στην Άμφισσα. Στους πρώτους μήνες, τις πρωτοπόρες διάφορες ομάδες των ανταρτών, τις αποτελούσαν άνθρωποι μνημένοι και προωθούμενοι στο Βουνό από τις αντιστασιακές οργανώσεις των πόλεων. Σ' αυτές δήλωναν συμμετοχή και ακολουθούσαν πολλοί άνθρωποι, το πλήστον νέοι ενθουσιώδεις με δικό τους οπλισμό οι περισσότεροι, που τον είχαν φυλάξει από την οπισθοχώρηση του Αλβανικού μετώπου. Επικεφαλής των ομάδων αυτών προτείνονται από τις οργανώσεις, ή αυτοδιορίζονταν οι ικανότεροι και όχι πάντα προερχόμενοι εκ του στρατεύματος, διότι δεν επαρκούσαν οι έχοντες στρατιωτική ιδιότητα, μετά την οπισθοχώρηση, δεν αποφάσιζαν εύκολα να αναμειχθούν στον επώδυνο αγώνα της αντίστασης και ήταν διστακτικοί. Περίμεναν στα σπίτια τους μήπως ξεκαθαρίσουν κάπως τα πράγματα, ώστε να είναι ευκολότερη η επιλογή που θα έκαναν. Πράγματι η κατάσταση στην κατοχική Ελλάδα ήταν τραγελαφική και χρειάζονταν ιδιαίτερη

παλληκαριά και αυτοθυσία για να μετάσχει κάποιος σ' οποιαδήποτε αντιστασιακή οργάνωση. Διότι υπήρχε πρώτον, η Ελληνική Βασιλική Εξόριστη Κυβέρνηση στο Κάιρο. Υπήρχε δεύτερον στην Αθήνα Ελληνική κατοχική Κυβέρνηση του εκ ρεντίνας της περιοχής μας Στρατηγού Τσολάκογλου, με άλλους επίσης Στρατηγούς, που συνεργάζονταν με τον κατακτητή. Υπήρχε τρίτον η κυβέρνηση της Π.Ε.Ε.Α. - Ε.Α.Μ. στα Βουνά των Αγράφων της Ελεύθερης Ελλάδας των ανταρτών. Υπήρχε ακόμα χωριστικό κίνημα των κουτσόβραχων (Λεγεωνάριων) της περιοχής κυρίως των Γρεβενών, που έφθανε και σ' όλες τις Θεσσαλικές πόλεις. Αυτούς τους οργάνωναν και υποκινούσαν οι ιταλικές κατοχικές αρχές και η προπαγάνδα τους και τους φούσκωναν τα μυαλά ότι επειδή η βλάχικη γλώσσα μοιάζει με την ιταλική, είναι δήθεν απόγονοι της ρωμαϊκής Λεγεώνας και συγγενεύουν μ' αυτούς περισσότερο και πρέπει να κάνουν χωριστό δικό τους κράτος «το πριγκηπάτο της Πίνδου». Έφτιαξαν μάλιστα έτοιμο πριγκηπάτο και κάποιον δικό τους, ονόματι Διαμάντη για αρχηγό.

Άλλο τμήμα Ελληνικού εδάφους της ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, κατελήφθη από τους Βουλγάρους συμμάχους των Γερμανών τότε, που προσπαθούσαν κι αυτοί να εξοντώσουν τον Ελληνισμό της περιοχής.

Ας ξαναγυρίσουμε όμως στις ανταρτικές ομάδες Εθνικής αντίστασης.

Όπως προαναφέραμε δεν γίνονταν κανένα είδος επιλογής αυτών που ενθουσιασμένοι ή έστω μερικοί από κάποια σκοπιμότητα προσέτρεχαν να καταταγούν σ' αυτές. Επειδή όμως ήταν διαφόρων τάσεων, αντιλήψεων και νοοτροπίας, μερικοί απ' τους επικεφαλής των ομάδων, ήθελαν να επιβάλλουν τη δική τους άποψη συμπεριφοράς και ενεργειών. Έτσι παράλληλα με τη φροντίδα αντιμετώπισης του κατακτητή και του δυσκολότερου προβλήματος επισιτισμού και εξοπλισμού, άρχισε η μεταξύ των οργανώσεων καχυποψία και κρυφή στην αρχή εχθρότητα, η οποία σε ορισμένες περιπτώσεις εκδηλώθηκε με προστριβές και κατέληξε σε αλληλοεξόντωση.

Είναι η μοίρα της φυλής, να μη μπορούν οι Έλληνες να συμφωνούν. Να μη δέχεται ο ένας τη γνώμη του άλλου από φθόνο, εγωισμό και σε πολλές περιπτώσεις από διαβολή των ξένων.

Την εποχή εκείνη οι σύμμαχοι Άγγλοι (Αποστολή Έντυ, Κρις κ.λπ.) με το πρόσχημα του συντονισμού του αγώνα όλων των ανταρτικών οργανώσεων, κατά του κοινού εχθρού, εισχώρησαν μέσα σ' αυτές. Άλλη όμως δουλειά δεν έκαναν, από το να βυσοδομούν και να βάζουν σπιουνιές, στον ένα εναντίον του άλλου «διαίρει και βασίλευε» ήταν το δόγμα τους.

Για να φαίνονται μάλιστα ευεργέτες σύμμαχοι, έδιναν στις προαναφερόμενες οργανώσεις, εκτός από «συμβουλές» και οικονομική ενίσχυση (λίρες, ιματισμό, άρβυλα, εξοπλισμό κ.λπ.).

Κύριο έργο τους όμως, είχαν να μπορέσουν να στρέψουν τη μια οργάνωση εναντίον της άλλης και να διαμορφώσουν έτσι τα πράγματα, ώστε μετά την απελευθέρωση, να εγκαταστήσουν καθεστώς εξαρτημένο αποκλειστικά απ' αυτούς.

Βέβαια για να συμβεί αυτό, πρώτα έπρεπε να εξασφαλιστεί επάνοδος του Βασιλιά Γεωργίου Β', που έμενε τότε στο Λονδίνο και φυσικά δεν επρόκειτο με δημοκρατικό τρόπο και ελεύθερες εκλογές να επανέλθει μεταπολεμικά. Διότι εκτός των πολλών άλλων, ο Βασιλιάς Γεώργιος Β' ήταν υπεύθυνος και υπόλογος στον Ελληνικό Λαό και για τη Μεταξική δικτατορία 1936-1940.

Γ. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1946-49

Βασιλούλης Κώστας
Γάτος Ηλίας
Γιαννάκος Γιάννης
Γιαννάκος Γιώργος
Γιαννάκος Κώστας
Γιαννάκος Φώτης
Γόρδιος Αποστόλης
Γόρδιος Βάιος
Γόρδιος Δημήτριος
Γόρδιος Θωμάς
Διαμαντάκος Βασίλης
Ζαχαρή Αγορούλα του Φ.
Καλατζής Κώστας
Καραθάνος Δημήτριος
Καραθάνος Θωμάς
Κατοίκος Δημήτριος
Κατοίκος Φώτιος
Κατσακιώρης Θωμάς
Κατσιγιάννης Γιώργος
Κατσίκας Βασίλης
Κατσίκας Στέφανος
Καφαντάρης Κώστας
Καφετζής Γιώργος
Καφετζής Ευάγγελος
Καφετζής Σεραφείμ
Κοτοπούλης Απόστολος
Κουτίνος Σεραφείμ
Κοντοστέργιος Βασίλης
Κυριαζής Αριστείδης
Κυριαζής Κώστας
Κυρίσης Κώστας
Κυρίσης Στέφανος
Λατίνος Γιώργος
Μανώλης Αλέκος
Μπακαλάκος Χριστόφορος
Νάνος Αντώνιος
Πανταζής Βασίλης
Πλαστήρας Βασίλης
Πουρδαλής Χριστόφορος
Ρεφενές Μάρκος
Σακελλαρίου Ευάγγελος
Σακελλαρίου Κυριάκος
Σανιδάς Δημήτριος
Σκούφης Βασίλης
Σταμογιώργος Δημητράκης
Σταύρου Κώστας
Σταύρου Γιώργος
Τουλιές Θωμάς
Τσιαντούλας Βασίλης
Τσιαντούλας Δήμος
Τσαβαλού Ολυμπία
Τσιμογιάννης Κώστας
Τσούλας Νίκος
Τσούλας Πανσάνιας
Τσιαντούλας Ιωάννης
Φασλής Απόστολος

ΣΗΜ.: Της Συντακτικής Επιτροπής (Σ.Ε.)

Ο τελευταίος εμφύλιος πόλεμος υπήρξε καταστροφικός για τη χώρα μας και για το μέλλον της. Τις συνέπειες αυτού του πολέμου τις γνωρίζουν όλοι, και πιο πολύ αυτοί που τον έζησαν. Τα αίτια, τις ευθύνες και την ανάμιξη των ξένων χωρών δεν πρόκειται να τα σχολιάσει από τις στήλες της η Β.Φ. Πιστεύουμε ότι ο καθένας έχει άποψη διαμορφωμένη και γνώμη. Η Σ.Ε. δημοσιεύει τα ονόματα των Βουνεσιωτών που έχασαν τη ζωή τους από το Αλβανικό Μέτωπο μέχρι το τέλος του εμφυλίου, για λόγους καθαρά ιστορικούς. Πρέπει να μάθουν οι νεότεροι και να θυμηθούν οι παλιοί, το βαρύ φόρο αίματος που πλήρωσε το χωριό μας, κατά την διάρκεια της κατοχής και του εμφυλίου. Πρέπει να γνωρίζουμε τους χωριανούς αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης που έχασαν τη ζωή τους για την Πατρίδα. Επίσης πρέπει να μας προβληματίσει ο κατάλογος των νεκρών του εμφυλίου σπαραγμού γιατί έτσι θα καταλάβουμε καλύτερα την αξία της συμφιλίωσης και της ομόνοιας. Σίγουρα υπάρχουν πολλοί ειρηνικοί τρόποι επίλυσης των διαφορών...

Ενδεχομένως ο κατάλογος που μας έστειλε ο κος Σταμογιώργος να είναι ελλιπής και να μη θυμήθηκε κάποιους. Ελπίζουμε να μην χάθηκαν περισσότεροι.

Όποιος θυμάται ονόματα χωριανών που έχασαν τη ζωή τους στην περίοδο αυτή και δεν συμπεριλαμβάνονται στους καταλόγους αυτού του φύλλου, παρακαλούμε να μας τα στείλει για να τα δημοσιεύσουμε στο επόμενο.

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΕΣ ΠΟΥ ΕΧΑΣΑΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΚΑΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Του κ. Σωτήρη Σταμογιώργου (Βόλος)

Πέρα από κάθε ιδεολογική τοποθέτηση, μόνο για την ιστορία και για να γνωρίζουν οι νεότεροι χωριανοί μας, θα αναφέρω στη συνέχεια μερικές εμπειρίες και πληροφορίες σχετικές με το παραπάνω θέμα.

Α. ΑΛΒΑΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ. ΘΥΜΑΤΑ ΔΥΟ.
Πλιάκος Γεώργιος και
Τσιαντούλας Ιωάννης.

Β. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 41-44 (κατά απόλυτη αλφαβητική σειρά)

Αλεξανδρής Βασίλης
Βασιλούλης Ευάγγελος
Γαλανούλης Βασίλης
Γιαννάκου Ελένη του Αποστ.
Ζαρκάδας Απόστολος
Καρανίκας Ηλίας
Κατσακιώρης Θεόδωρος
Κατσακιώρης Θωμάς
Καφαντάρης Κώστας του Ευαγγ.
Καφετζής Αντώνης
Κυρίσης Γεώργιος του Κώστα
Κωσταρέλος Λάμπρος
Κωσταρέλος Νίκος
Μανώλης Θύμιος
Πιτζιος Απόστολος
Πλαστήρας Σωτήριος
Ρεφενέ Παναγιώτα
Ρεφενές Ανδρέας
Ρεφενές Βασίλης
Ρεφενές Γεώργιος
Σκούφης Μάρκος
Σταμογιώργος Γιώργος
Σταμογιώργος Θωμάς
Σταμογιώργος Ιωάννης
Τσιμογιάννης Δημήτριος
Πλαστήρας Γιάννης

A+B=28

28

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Είχαμε γράψει, σε άλλο φύλλο της εφημερίδας μας για τα χαρίσματα που διακρίνουν τους Βουνεσιώτες. Την λεβεντιά, την φιλοξενία, το μεράκι του γλεντιού κ.λπ.

Θά 'θελα τώρα να αναφερθώ και σε ένα ακόμα χάρισμα που διακρίνει τους Βουνεσιώτες και αυτό είναι το χιούμορ.

Πράγματι το χιούμορ είναι ένα από τα πιο αξιόλογα χαρίσματα στον άνθρωπο και στους χωριανούς μας.

Τουλάχιστον υπάρχει σε μεγάλο βαθμό. Μπορεί να πει κανείς ότι το 60-70% των χωριανών έχουν την αίσθηση του χιούμορ. Το χιούμορ είναι νομίζω ένα καλό χάρισμα στον άνθρωπο και όποιος το έχει ξεχωρίζει από τους άλλους.

Τον βλέπουμε εύθυμο χαμογελαστό και γενικά ευχάριστο στην συναναστροφή του με τους άλλους. Όπως είπαμε πιο πάνω το χωριό μας έχει πολλούς ανθρωπούς που διακρίνονται για το χιούμορ τους. Αλλά αυτή τη φορά θα αναφερθώ σε μερικά χιουμοριστικά του φίλου μου του Βασίλη Καραθάνου.

Ας με συγχωρήσει που αναφέρω έτσι αυθόρμητα το όνομά του στην εφημερίδα μας, αλλά επειδή ξέρω ότι δεν θυμώνει εύκολα παίρνω αυτό το θάρρος. Ήταν μέρες των εορτών, Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά. Το χιόνι στο χωριό θα ήταν κανά μέτρο. Ο Βασίλης βγήκε το πρωί στα μαγαζιά και αφού ήπιε τον καφέ του τό 'ριξε στην ξερή μαζί με άλλους χωριανούς. Έτσι παίζοντας και καλαμπουρίζοντας ήρθε η ώρα που έπρεπε να πάει για φαγητό αλλά το σκεφτόταν όμως πως να ανέβει αυτόν τον Γολγοθά και να φθάσει στα Καραθανέικα, γιατί το χιόνι ήταν πιάγμένο και τα καουτσούκια δεν κολλούσαν εύκολα. Εκεί που σκεφτόταν να σηκωθεί ή να μην σηκωθεί του 'ρθε αμέσως η ιδέα και λέει στον καταστηματάρχη επειδή βαριέμαι να ανέβω τον ανήφορο θέλω να με βοηθήσεις. Πως να σε βοηθήσω του λέει εκείνος. Φέρε του λέει μιά οκά και λίγο κρασί και φέρε και τα ποτήρια για να φάινε. Ότι τα κατανάγαμε οι δύο μας. Ο καταστηματάρχης έκανε αυτό που του είπε, και τώρα του λέει τι έγινε;

Τώρα του λέει θα ακουμπήσω το κεφάλι μου στο τραπεζί και θα τραυλίζω σαν να είμαι στουπί στο μεθύσι. Εσύ θα βγεις και θα φωνάξεις απέναντί στο άλλο μαγαζί είναι ο τάδε και ο τάδε δύο χωριανοί και γείτονες του Βασίλη. Θα τους πεις του λέει ότι ήπια πολύ κρασί και δεν μπορώ να σηκωθώ καθόλου. Πράγματι έτσι και έγινε. Βγήκε έξω και έβαλε τις φωνές: Τρέξτε τους λέει, ο Καραθάνος δεν είναι καλά. Τρέχουν εκείνοι και τι να δουν. Ο Βασίλης πεσμένος στο πάτωμα και να τραυλίζει. Τι έπαθες μωρέ; ρωτάν τον καταστηματάρχη και εκείνος τους λέει: Να δεν βλέπετε; ήπια μιάμιση οκά κρασί. Τώρα τι θα γίνει αναρωτιούνται οι δύο γείτονες.

Πρέπει να τον πάμε σπίτι του. Και πράγματι τον τραβάνε, τον σηκώνουν, αλλά που να σταθεί ο Καραθάνος στα πόδια του, σωριάζονταν. Πιάσε λέει ο ένας να τον πάμε σηκωτό, και πράγματι όπως ήταν και οι δύο τους γερά παιδιά τον έπιασαν, ένωσαν τα δύο τους χέρια ο ένας το δεξί και ο άλλος το αριστερό του κάναν κάθισμα τον κάθισαν πάνω και πέρασαν και ο καθένας από ένα χέρι του στο σβέρκο τους για να τον κρατούν να μην γέρνει ούτε πίσω ούτε μπροστά και ξεκίνησαν. Αλλού γλίστραγαν αλλού χώνονταν μέσα στο χιόνι και που και που ρίχναν και καμιά Παναγιά και τι διάολο το θέλες Καραθάνε τόσο κρασί αφού δεν το αντέχεις το πίνεις και σε πίνει. Αλλά ο Καραθάνος έπαιζε καλά το ρόλο του, μουρμούραγε χωρίς να ξεχωρίζει καμιά λέξη και η ανάβαση συνεχιζόταν.

Αφού έφτασαν στο ρέμα που είναι κοντά στο σπίτι του σκέφτηκε να μην συνεχίσει έτσι ως το σπίτι και θα τον κοροΐδευαν οι γείτονες, και εκεί που δεν ξεκαθάριζε καμιά λέξη σ' όλον το δρόμο πετάγεται απ' την αγκαλιά τους και τους λέει εντάξει παιδιά αφήστε με τώρα θα πάω στο ρέμα προς νερού μου. Εκεί έγινε το σώσε. Τότε το κατάλαβαν όλοι ότι ήταν γκάφα και τον κυνηγούσαν μέχρι πέρα στα Κυριαζέικα. Επειδή όμως ο Βασίλης τους χάριζε πάντα το χιούμορ και το άφθονο γέλιο, δεν έδωσαν συνέχεια και την άλλη μέρα πάλι φίλοι.

Είναι τόσα πολλά αυτού του είδους τα περιστατικά από πολλούς χωριανούς μας που θα μπορούσε κανείς να γράφει αρκετές σελίδες, αλλά αφού κάναμε το ξεκίνημα με τον Καραθάνο θα αναφέρω εν ολίγοις κάτι πρόχειρο που θυμήθηκα τώρα. Βρισκόμαστε στην δεκαετία του 50 που η φτώχεια και η πείνα μάστιζε τους πιο πολλούς χωριανούς μας και όλα τα ορεινά χωριά. Ο μόνος πόρος επιβίωσης τότε ήταν τα Καυσόξυλα «φωτόξυλα» όπως τα λέγαμε.

Από το 1950 ως το 1955 τουλάχιστον το 80% των χωριανών μας συντηρούνταν απ' αυτή τη δουλειά. Το πρωί πηγαίναμε στο δάσος πότε στο Κερασιώτικο και πότε στο Βροστιανίτικο διότι το δικό μας δάσος το 'χαμε πλέον κουρέψει δεν έβρισκες ούτε γρίτσι που λέμε. Τη μια μέρα τα κόβαμε και την άλλη μέρα πρωί - πρωί τουλάχιστον στις 4 τη νύχτα τα φορτώνουμε και ξημερώματα στα Κανάλια, Φανάρι, Λοξάδα, Παλιόκαστρο κ.λπ. Ο Καραθάνος τότε είχε τη φοράδα την ψάρο αν θυμάμαι καλά. Ένα πρωί ξημέρωσε ο Βασίλης στο Ίσαρι.

Γύρισε από δω γύρισε από κει μα αγοραστής δεν έβγαινε. Για μια στιγμή βγήκε μια γριούλα και του λέει: Πόσο τα ξύλα καλό παιδί; Και ο Βασίλης της λέει: Δώδεκα δραχμές μάνα. Εκείνη του λέει: Αχ παιδάκι μου δεν έχω παράδες θέλεις να σου δώσω μυντζήθρα; Και ο Βασίλης σοβαρά - σοβαρά της λέει που την έχεις θανάτη μυντζήθρα; Και η γριά του πήγε στο αχούρι όπου είχε μια τσουκά-

λα με βρώμικη μυντζήθρα. Βουτάει ο Βασίλης το χέρι του παίρνει μια χούφτα και το πήγε στο στόμα της φοράδας, και η φοράδα κατά διαβολική σύμπτωση μόλις μύρισε φτερνίστηκε και έκανε φρου, φρου και τότε λέει ο Βασίλης στην γριά: Μωρέ θεία αυτή δεν την τρώει ούτε η φοράδα εγώ θα την φάω; Αυτό λοιπόν είναι το Βουνεσιώτικο χιούμορ το οποίο δεν το έχουν σε άλλα χωριά σε τόσο βαθμό που το έχουμε εμείς.

Κατοίκος Σταύρος

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

«Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας Βασιλιάς...».

Κάπως έτσι αρχίζουν τα παραμύθια, οι γνωστοί παραμύθια του χωριού, που με τον τρόπο τους κάθε βράδυ κρατούσαν συντροφιά την παρέα τους.

Όλα αρχίζουν όταν νύχτωνε και όλοι τελειώναν τις δουλειές τους, έβραζαν τα γίδια στο μαντρί, έπαιρναν νερό από τη βρύση, μάζευαν ξύλα, τότε συγκεντρωνόταν όλοι γύρω από το τζάκι, κάτω από το αχνό φως του καντηλιού ή της λάμπας, τότε που ο βοριάς άρχιζε να φυσά και να σφυρίζουν τα κλαδιά των δέντρων, να γαυγίζουν οι σκύλοι και να πέφτει ψιλό - ψιλό χιόνι, τότε θυμόταν να ιστορήσουν, να θυμηθούν κάποιο αστειό περιστατικό ή να πουν παραμύθια.

Τότε άρχιζε το παραμύθι κάποιος γνωστός ηλικιωμένος ασπρομάλλης, γέροντας. Έλεγε κάθε βράδυ και διαφορετικό παραμύθι, που πολλές φορές κρατούσε μέχρι τις πρωινές ώρες ή είχε συνέχεια για το άλλο βράδυ. Χάρη στην αφηγηματική του ικανότητα, τις αργές κινήσεις των χεριών του, αλλάζοντας τις εκφράσεις του προσώπου, τον τόνο της φωνής, έκανε το παραμύθι να μοιάζει με πραγματικότητα. Αφηνε τον ακροατή με ανοιχτό το στόμα, ταξιδεύοντας στο μαγικό κόσμο.

Όλα τα παραμύθια είχαν κάποιο διδακτικό περιεχόμενο. Ότι δηλαδή θα δικαιωθεί ο καλός, θα τιμωρηθεί ο ψεύτης, μέσα σ' αυτά έβλεπε και την δική του δικαίωση, στην προσπάθειά του για την καλύτερη ζωή της δικής του ζωής.

Για τα παιδιά τώρα ήταν ένα καλό μάθημα μια αγωγή ανθρώπινη γιατί οι συνθήκες το επέτρεπαν η ησυχία, το απαλό φως, η κούραση της ημέρας, το παραμύθι ήταν εκείνο που τα ξεκούραζε, τα διδασκε, τα έκανε να ταξιδέψουν σε χώρες μαγικές να εξαλείψουν τις εσωτερικές συγκρούσεις.

Γινόταν μια συναισθηματική απελευθέρωση που στην καθημερινή ζωή τους ήταν απαγορευμένη, να ζήσουν την περιπέτεια, να γίνουν κι αυτά Βασιλιάδες και πριγκίπισσες.

Τα παραμύθια δεν συνάρπαζαν μόνο τα παιδιά αλλά και τους μεγάλους που άκουγαν με αγωνία. Σήμερα όλα είναι διαφορετικά, τα παιδιά δεν τα λέμε παραμύθια, ακούνε, αλλά αυτά που

ακούνε μέσα από την τηλεόραση και τις κασέτες είναι τόσο τυποποιημένα που έχουν χάσει το όνειρο και την μαγεία που τους έδινε ο παραμυθάς.

Αναφέρουμε ένα παραμύθι που ακούστηκε πολλά χειμωνιάτικα βράδια στις φτωχές, κι άδειες από πράγματα καλύβες αλλά γεμάτες από ανθρωπιά και αγάπη καλύβες του Πεταλήτη και του Κατνάρη.

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν δυο αδέρφια, που δεν είχαν γονείς, ο ένας ήταν γνωμικός και ο άλλος χαζός.

Ο γνωμικός παντρεύτηκε, έκανε τρία παιδιά αλλά έπρεπε να παντρεύει και τον χαζό αδερφό του. Μετά από καιρό του έκανε προξενιό σε ένα χωριό στην κόρη του παπιά. Την ώρα που θα ξεκινούσαν να πάνε για το προξενιό ο αδερφός του τον διάταξε να μην φάει πολύ, ούτε να λείι πολλές κουβέντες, και του είπε: όταν σε πατήσω στο πόδι θα σταματήσεις να τρως για να μην γίνουμε ρεζίλι.

Μετά πολλά πήγαν στο σπίτι του παπιά, τους υποδέχτηκαν με καλοσύνη και ευχαρίστηση, μετά από λίγη ώρα έστρωσαν να φάνε.

Η κατσαρόλα με το φαγητό ήταν στη μέση του τραπεζιού, μόλις άρχισαν να φάνε καταλάθος κάποιος πάτησε το πόδι του χαζού, αυτός από τότε και πέρα δεν ξαναάπλωσε να πάρει μπουκιά νομίζοντας πως τον πάτησε ο αδερφός του.

Το βράδυ όμως που έπεσαν για ύπνο αυτός πείνασε γιατί στο σπίτι του έτρωγε ένα καρβέλι ψωμί και μια κατσαρόλα φαγητό μόνος του.

Σηκώνεται να πάει για φαγητό, εκεί τον παίρνουν είδηση κι άρχισαν να τον κυνηγούν, νομίζοντας ότι είναι κλέφτες, σηκώνεται κι ο αδερφός του από τον ύπνο και πάνε να φύγουν. Την ώρα που έβγαιναν από το σπίτι του λέει: πάρε και την πόρτα μαζί σου, αυτός βγάζει την πόρτα από τον τοίχο και την παίρνει στον ώμο.

Φτάνοντας σε μια βρύση σταμάτησαν να ξεκουραστούν γυρίζει και λέει στον αδερφό του.

— Βρε αδερφέ αμάν με κούρασες μ' αυτήν την πόρτα, που μου είπες να πάρω.

Τότε γυρίζει και του λέει πέταξέ την σ' αυτόν τον κατήφορο κι έτσι έκανε αλλά εκείνη την ώρα περνούσε από 'κει ένας γάμος, από το θόρυβο που έκανε η πόρτα νόμισαν πως πέφτει κεραυνός σκόρπισαν όλοι. Αφήνοντας την νύφη μόνη της, χωρίς να χάσει καιρό πηγαίνει ο χαζός και παίρνει τη νύφη και την πάει στο σπίτι του. Εκεί την βλέπει ο αδερφός του και του λέει πως η νύφη θα του φύγει γρήγορα. Παίρνει κι αυτός τότε ένα σχοινί και την δένει από τη μέση να μην του φύγει. Την άλλη μέρα πήγε στο δάσος να κόψει ξύλα παίρνει μαζί του και τη γυναίκα του. Εκεί που έκοβε, έναν πλάτανο κι έφτασε ως τη μέση. Τότε άρχισαν να πέφτουν από την καρδιά του δέντρου χρυσές λίρες, τότε αυτός έβαλε τις λίρες σε τσουβάλια και πήγε να κόψει κι άλλα ξύλα. Την ώρα που έλειπε, η

γυναίκα του που ήταν δεμένη με το σχοινί λύνεται. Δένει το σχοινί στο πόδι του γαϊδάρου και φεύγει, γυρίζοντας ο χαζός από το δάσος άρχισε να φωνάζει:

«Πω! πω! τι συμφορά που έχω πάθει, έλα αδερφέ μου να δεις η γυναίκα μου έγινε γαϊδούρι».

Θωμάς Χ. Νάνος

ΠΕΤΑΧΤΑ...

— «Η ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ δίνει φτηνό ρεύμα. Μόνο που δεν ζει κανείς να το πληρώσει».

Ένας ειρηνιστής — «Ένας καλός λόγος πρέπει να εξαντλεί το θέμα, όχι όμως και τους ακροατές».

Ουίστων Τσώρτσιλ — «Με τα ρετρό σας τα κουφά με καραφιλάζετε. Κι επειδή φιλιάρω, τα ονομάπω και σπικάρω τα πιο sic». Η δολοφονία της γλώσσας απ' τη σύγχρονη νεολογία — «Η ειρήνη προωθείται όχι με τη δύναμη, αλλά μόνο με κατανόηση».

A. Αϊνστάιν

Συνέχεια από τη σελίδα 4

Με το παράδειγμα και το θάρρος τους, ξεσήκωσαν το παγκόσμιο κίνημα Ειρήνης, που έφερε το σημερινό ευχάριστο αποτέλεσμα, τη συνάντηση των ηγετών των δυο υπερδυνάμεων, που υπογράψαν την πρώτη απόφαση αχρήστευσης, ενός μέρους των καταστρεπτικών πυρηνικών όπλων. Αυτές οι γυναίκες αξίζουν, έναν Παγκόσμιο έπαινο! ΠΡΟΣΟΧΗ όμως! Ο αγώνας δεν τελείωσε. Το αγριογούρουνο - που στην προκειμένη περίπτωση, είναι οι πολεμικές βιομηχανίες των ιμπεριαλιστών - είναι πολύ πιο επικίνδυνο, όταν τραυματισθεί!

Θα χρειασθεί ακόμα μεγαλύτερος αγώνας σε παγκόσμια κλίμακα, για να ενισχυθεί η ειρηνική κινητοποίηση, όχι μόνον αυτών που πήραν μέρος μέχρι σήμερα, αλλά να πάρουμε μέρος όλοι, από τον μικρότερο ως τον μεγαλύτερο, ακόμα και με τα υποζύγια μας, στις πορείες και διαδηλώσεις, για πλήρη αφοπλισμό!

Δεν μας χρειάζονται όπλα πολεμικά, γιατί οι λαοί, δεν έχουν τίποτα να μοιράσουν μεταξύ τους!

Ζήτω οι δυο ηγέτες των υπερδυνάμεων.

Ζήτω η 8η Δεκεμβρίου 1987.

Ζήτω η παγκόσμια Ειρήνη.
Βάγιας Μ. Τσούλας
Αντιπρόεδρος Επιτροπής
Ειρήνης Πεύκης
9 Δεκεμβρίου 1987

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

Δίμηνη εφημερίδα του Συνδέσμου
απανταχού Μορφοβουνιωτών.
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Υπεύθυνος έκδοσης:
Γιώργος Σ. Κοντοστέργιος
Διεύθυνση: Αγίας Αναστασίας 5
Περισσός 5019686, 9752345
Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Τάσος Οικονομίδης
Μαρίνου Αντύπα 90, Ηλιούπολη
Τηλ.: 9942552
Για τα ευνόγραφα κείμενα την
ευθύνη φέρει ο υπογράφων.
Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΑ Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ

Από παλιά είχαν διατυπωθεί διάφορες προτάσεις για την τουριστική αξιοποίηση της λίμνης Πλαστήρα. Αυτή η πανέμορφη λίμνη με τα πολλά φιόρδ, που σε πολλούς θυμίζει Σκανδιναβικές ακτές, έμενε μέχρι τώρα ανεκμετάλλευτη τουριστικά. Τον τελευταίο όμως καιρό δραστηριοποιήθηκαν οι υπηρεσίες της Νομαρχίας Καρδίτσας και εκπονήθηκαν μελέτες, για την αξιοποίηση της λίμνης και την ανάπτυξη της περιοχής. Τα πρώτα έργα πρόκειται να ξεκινήσουν μέσα στον Ιούνιο του 1988. Την εποπτεία των έργων ανέλαβε ο Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Κοινοτήτων της λίμνης Πλαστήρα, που έχει ιδρυθεί από τις κοινότητες της περιοχής.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα ανάπτυξης πρόκειται να υλοποιηθούν τα εξής έργα:

- Εξειδίκευση χωροταξικής μελέτης της περιοχής.
- Πειραματική ιχθυοκαλλιέργεια και ίδρυση συνεταιρισμού αλιείων.
- Δημιουργία 2 πλαζ κολύμβησης.
- Αγορά μικρών σκαφών αναψυχής.
- Κατασκευή προβλήτας για ερασιτέχνες.
- Δημιουργία αναψυκτηρίου.
- Κατασκευή τουριστικού περιπτέρου και εκθετηρίου αγροτικών προϊόντων.
- Δημιουργία κυνηγητικού καταφυγίου.
- Διαμόρφωση χώρων αναψυχής και εξυπηρέτησης των επισκεπτών.

ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΕΣ

Σα μέλος του Συλλόγου, σα γνήσιος Βουνεσιώτης, και πολύ περισσότερο σαν απόδημος Βουνεσιώτης, θα αναφερθώ σ' ένα ζήτημα που θα 'πρεπε να μας απασχολεί πάρα πολύ, την αποξένωση των χωριανών μεταξύ τους. Θα αρχίσω κάνοντας μια αναδρομή στο παρελθόν.

Η περίοδος 1955-65 ήταν καθοριστική για το χωριό μας, όπως και γενικότερα για την Ελλάδα, αφού σ' αυτήν την περίοδο οι νέοι μεταξύ 15-20 χρονών άφησαν το χωριό του ψάχνοντας για μια δουλειά, για ένα καλύτερο μέλλον. Μέσα σ' αυτούς τους ανθρώπους ήμουν κι εγώ, έτσι ξέρω από πρώτο χέρι τη στενοχώρια και την πίκρα όλων αυτών που η φτώχεια ανάγκασε να εγκαταλείψουν το χωριό μας. Βέβαια φυγή απ' το χωριό δε σήμαινε λύση των προβλημάτων αλλά την αρχή κάποιων καινούριων, δίνοντας όμως την ελπίδα για μια καλύτερη ζωή, για ένα καλύτερο μέλλον για μας και τα παιδιά μας.

Έτσι λοιπόν φτάσαμε σε σημείο να χάσουμε την επαφή μας με τους συγχωριανούς μας ή πολύ περισσότερο με τους συνομηλικούς μας εκτός από λίγες περιπτώσεις που τύχαινε, ομάδες χωριανών να δουλεύουν όλοι μαζί σε μια περιοχή της Ελλάδας.

Έτσι σιγά-σιγά αποξενωθήκαμε φεύγοντας συγκεντρωμένοι περισσότερο στην προσπάθεια για εύρεση κάποιου μεροκάματου, που η αλήθεια είναι ότι δεν ήταν συνεχής, παρά την προσπάθεια για επικοινωνία με κάποιους συγχωριανούς ή φίλους. Αυτά ως αναφορά εμάς που ναι μεν ξενιτευθήκαμε, αλλά μέσα στη χώρα μας.

Βέβαια δεν μπορώ να μιλήσω υπεύθυνα για τις συνθήκες που αντιμετώπισαν οι συγχωριανοί μας στο εξωτερικό, όμως σίγουρα δεν τα βρήκαν όλα ρόδινα. Έτσι τα προβλήματα που αντιμετώπισαν τους έκαναν να ξεχάσουν το χωριό τους, λίγο, χωρίς να θέλω να τους θίξω.

Απ' όλα αυτά φαίνεται ότι η αποξένωση είναι ένα σοβαρό πρόβλημα που σίγουρα μαστίζει όχι μόνο το δικό μας χωριό αλλά και γενικότερα την Ελλάδα.

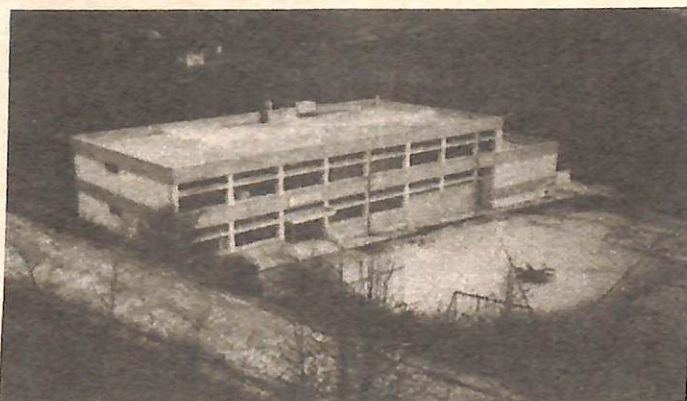
Από μέρους μας, προσπαθώντας να φέρουμε πιο κοντά τους χωριανούς και να τους συσπειρώσουμε γύρω απ' το σύλλογό μας, δημιουργήσαμε μια εφημερίδα που σκοπός της είναι να δώσει στους χωριανούς το ερέθισμα για να έρθουν πιο κοντά.

Βέβαια δεν μπορούμε να πούμε πως μια εφημερίδα δεν μπορεί να αποτελέσει λύση στο οξύτατο αυτό πρόβλημα αλλά σίγουρα είναι μια προσπάθεια που αν πλαισιωθεί και αγαπηθεί από όλους τους χωριανούς μπορεί να αποτελέσει την απαρχή για τη λύση του.

Έτσι θα μπορούσαν όλοι οι απόδημοι χωριανοί είτε βρίσκονται στο εσωτερικό και πολύ περισσότερο στο εξωτερικό να γράφουν στην εφημερίδα τους, τα νέα τους και τις εμπειρίες τους απ' τους τόπους που ζουν, έτσι ώστε οι υπόλοιποι χωριανοί να μαθαίνουν γι' αυτούς, και να βρίσκονται πάντα, έστω και με το μυαλό τους, κοντά τους.

Με πολύ αγάπη προς όλους τους απόδημους βουνεσιώτες και βουνεσιώτισσες, ΛΑΤΙΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

ΛΥΚΕΙΟ ΣΤΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ; ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ

Με αφορμή της δημοσίευσης στις 14/2/88 του άρθρου «Γιατί δεν λειτουργεί Λύκειο Νεβρόπολης στο Μορφοβούνι»; του Βασ. Ραχωβίτσα στην μεγαλύτερη σε κυκλοφορία τοπική εφημερίδα της Καρδίτσας «Νέος Αγών».

Έχω μόνο να συμπληρώσω, ότι ένα κτίριο υπεράγχορο με έξι αίθουσες, Γυμναστήριο σε διαστάσεις 16x8 μ., κεντρική θέρμανση, Λουτρά, αίθουσα προβολής, παρασκευαστήριο. Μένει εγκαταλειμένο, λειτουργώντας μόνο σαν Δημ. Σχολείο με είκοσι οχτώ (28) μαθητές.

Γι' αυτό και το άρθρο ανέφερε σαφέστατα την αναγκαιότητα λειτουργίας του λυκείου στο Μορφοβούνι, ή

μιας συγκέντρωσης των Δημ. Σχολείων της περιοχής, γιατί αυτό δεν θα έχει την παραμικρή οικονομική επιβάρυνση για το Δημόσιο.

Η ίδρυση του Λυκείου είναι απαίτηση των κατοίκων του χωριού και της περιοχής γεγονός που διαπιστώνετε κι από σχετικές αποφάσεις των κοινοτικών συμβουλίων.

Γιατί αναγκάζουν τους μαθητές, να μετακομίσουν μακριά από το σπίτι τους για να τελειώσουν το Λύκειο.

Νομίζω ότι όλοι πρέπει να προσπαθήσουν το κοινοτικό συμβούλιο, οι Σύλλογοι, κι όσοι μπορούν να βοηθήσουν, ώστε να αξιοποιηθεί αυτό το κτίριο.

Θωμάς Νάνος

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΟΛΟ

— Με επιτυχία έγινε ο ετήσιος χορός των Βουνεσιωτών Βόλου το Σάββατο 13 Φλεβάρη στο Κέντρο «Τζίτζιφίες» των Αλυκών. Το γνωστό παραδοσιακό κέφι των χωριανών μας διατηρήθηκε αμείωτο μέχρι τις 3 το πρωί. Ιδιαίτερο τόνο στη βραδιά έδωσε με τα τραγούδια του ο χωριανός μας τραγουδιστής Σωτήρης Σκούφης. Το χορευτικό μας συγκρότημα με την ωραία εμφάνισή του προκάλεσε σε όλους εξαιρετική εντύπωση. Επικεφαλής του όπας πάντα οι υπεύθυνοι του συγκροτήματος και πρωτοχορευτές Ηλίας και Τάσος Χαρίλ. Σταμογιώργος. Ωραία ήταν και τα τραγούδια που μας είπε ο Παναγιώτης Τσάβαλος.

Η λαχειοφόρος μας «μοίρασε» πολλά και καλά δώρα, με πρώτο και καλύτερο μια φορητή τηλεόραση, ευγενική προσφορά του χωριανού μας Φώτη Δ. Νάνου από τη Γερμανία. Το Δ.Σ. αισθάνεται την ανάγκη να τον ευχαριστήσει θερμά και μέσω της εφημερίδας μας. Τυχερή της βραδιάς, η Άννα Γ. Παπαδούλη που κέρδισε την τηλεόραση. Προσφορές για τη λαχειοφόρο έκαναν επίσης ο Θόδωρος Νάνος που διατηρεί μάρκετ τροφίμων στη Ν. Ιωνία Βόλου και η αδελφή του Ελένη Νάνου που έστειλε 3 ρολόγια από τη Γερμανία. Επίσης οι χωριανοί μας αδελφοί Παύλος και Άγγελος Θ. Ρεφενέ πρόσφεραν για τη λαχειοφόρο του χορού 1 κατοίκι. Ο Λάμπρος Θ. Βράκας που έχει συνεργείο αυτοκινήτων στο Βόλο έκανε προσφορά 1 σέρβις αυτοκινήτου. Αλλά και άλλοι χωριανοί μας έκαναν προσφορές από τα μαγαζιά τους, όπως ο Θωμάς Βασιλούλης και ο Αποστόλης Νασιάκος. Ο γραφικός μας Γιώργος Γιολλάσης, πάντα παρών στο χορό μας, σκόρπιζε το κέφι και το γέλιο με το δικό του τρόπο... κουμαντάρωντας το χορό με το χαρακτηριστικό σύνθημα «άλλος, άλλος...».

— Την Κυριακή 24-1-88 έγινε στα γραφεία του Συνδέσμου μας, Κωνσταντά και Μακρινίτσης, η καθιερωμένη κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίττας με την παρουσία πολλών χωριανών. Εκτός από την πίττα, προσφέρθηκαν καραμέλλες και κονιάκ με σταφιδοστράγαλα».

— Ο χωριανός μας Βασίλης Χ. Βασιλούλης πρόσφερε στο Σύνδεσμό μας 8.000 δρχ. για ένα μηνιαίο νοίκι των Γραφείων. Η προσφορά αυτή, μας είπε ότι στο εξής θα επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο και γίνεται στη μνήμη του αξέχαστου αδερφού του Μήτσου Βασιλούλη, του τίμιου αγωνιστή της Λευτεριάς και της κοινωνικής δικαιοσύνης, που πέθανε πριν από 16 χρόνια. Εκ μέρους του Δ.Σ. εκφράζουμε τις θερμές μας ευχαριστίες.

Απ. Κατοίκος

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

«ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ»

Το χωριό μου βρίσκεται στην πιο όμορφη πλαγιά των Αγράφων.

Ολόκληρο είναι θαμμένο κάτω από μια μεγάλη πρασινάδα. Η καινούργια του ονομασία Μορφοβούνι είναι με όλη τη σημασία της λέξης ένα πολύ όμορφο χωριό.

Η παλιά του ονομασία Βουνέσιον που έχει την ίδια έννοια βουνό αίσιοιον ωραίο.

Το πρώτο που θα αντικρίσεις μπαίνοντας στο χωριό μου μετά την παιδική χαρά είναι το δημοτικό σχολείο. Νεόχτιστο σύγχρονο με όλες τις ευκολίες για τα παιδιά. Προχωρώντας φθάνεις στην κεντρική πλατεία με την προτομή του στρατηγού Νιλ. Πλαστήρα που είναι το καύχημα του χωριού μας.

Την ωραία βρύση και δίπλα η νεόχτιστη ωραία εκκλησία μας η κοίμηση της Θεοτόκου. Εδώ στην πλατεία της γίνεται το πανηγύρι όταν γιορτάζει η Παναγία.

Κι ενώ όλα αυτά είναι στο δεξί μου χέρι αν ρίξεις μια ματιά αριστερά προς τα επάνω μες στην πρασινάδα θα δεις σπίτια πολύ ψηλά λες και είναι αετοφωλιές.

Αφήνοντας την πλατεία και καθώς προχωρείς βρίσκεις ανάμεσα στα μπακάλικα, καφενεία, και μαζί μ' αυτά βλέπεις και μια ταμπέλα να γράφει τη βιβλιοθήκη του χωριού μας. Και κοντά σ' αυτά μια άλλη βρύση με τοπικό καί ωραίο κρυστάλλινο νερό, είναι το μεσοχώρι. Έτσι την ονομάζουν γιατί είναι στη μέση του χωριού.

Αν βρεις στην άκρη του χωριού θα ανταμώσεις μια άλλη ωραία εκκλησία, αφιερωμένη στον προφήτη Ηλία.

Γύρω στα 200 μέτρα αριστερά ακριβώς στα τελευταία σπία του χωριού είναι το ξωκλήσι του αγίου Αθανασίου, έχει και άλλα πολλά ξωκλήσια. Το χωριό μου το βλέπω σαν μια μεγάλη βεράντα, από όπου μπορείς να δεις τον απέραντο κάμπο της Θεσσαλίας.

Πόσες φορές μαζί με τον πατέρα μου, τις καθαρές νύχτες και μέρες, μου έδειξε την πόλη Καρδίτσα τα Τρίκαλα και τις αμέτρητες κοινοπόλεις και χωριά της; Καμαρώνοντας έτσι για τη θέα που έχει το χωριό μας και δεν έχουμε άδικο. Όπου κι αν πήγα εκδρομή με τους δασκάλους μου κανένα χωριό δεν μου άρεσε σαν το δικό μου, ίσως αυτό να οφείλετε στο ότι γεννήθηκα σ' αυτό.

Πόσα ακόμα θα μπορούσα να γράψω για το χωριό μου! Για το δάσος της Καστανιάς που είναι μόλις λίγα μέτρα απ' το σπίτι μου, και τα διάφορα πουλιά κοτούφια, αηδόνια κι άλλα σαν κελαηδούν και μας ξυπνούν το πρωί; Η την λίμνη Ταυρωπού που αντικρύζεις βγαίνοντας λίγα μέτρα πιο πάνω όπου εκεί πολλοί ασχολούνται με το ψάρεμα.

Το χωριό μου είναι μικρό και φτωχό αλλά για μένα είναι το ωραιότερο. Ταιριάζει σ' αυτό το ποίημα: χωριό μου όμορφο με τις ραχούλες και τις ρεματιές κ.τ.λ.

Έκθεση

Του μαθητή της ΣΤ' τάξης
του Δημοτικού Σχολείου
Μορφοβουνίου Καρδίτσας
Χρήστος Σ. Πατσιαούρας
Μορφοβούνι 7 Νοεμβρίου 1984
«Το χωριό μου»

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Έχει κρύο μα μ' αρέσει
μες στο χιόνι να πηδώ
Ο Χειμώνας είναι κρύος
μα το σπίτι είναι ζεστό.

Έξω χιόνι παγωνιά
μα στο σπίτι ζεστασιά
Τα πουλάκια τα καμένα
μες στο χιόνι είναι χωμένα.
Τα δεντράκια και τα σπία
σκεπασμένα ως την κορφή
λες και βρίσκομαι σε
χώρα μαγική.

Όλα θα 'θελαν να είχαν
ένα σπίτι μια φωλιά
και ένα τζάκι με φωτιά
να τους δίνει ζεστασιά.

Στέλλα Γ. Σταύρου
Μαθήτρια Ε' Δημοτικού

ΠΟΙΗΜΑ

Να ένα παιδάκι κι ένα κουβαδάκι
το παιδάκι παίζει χάρη
κι ο ήλιος κοιτάει από πάνω

οι ηλιαχτίδες τ' ακουμπούν
το ζεσταίνουν και το μιλούν:

— Γειά σου εσύ παιδάκι που
φτιάχνεις βουναλάκι
τι κάνεις εκεί χάρη στη λάσπη
και στην άμμο;

— Φτιάχνω βουναλάκια,
φτιαγμένα από πετράκια.
Να κι ένα αεράκι που πηγαίνει
στο παιδάκι

— Γειά σου βρε παιδάκι, δε
θα κάνεις κανά μπανάκι;
Κάνει μπάνιο το παιδάκι και
βλέπει ένα μικρό ψαράκι

— Τι κάνεις βρε ψαράκι που
κολυμπάς μες στο νεράκι;
— Τρώω χορταράκια και κο-
λυμπώ στα λιμανάκια,

βοηθώ τα καβουράκια να
κρυφτούνε στα βραχάκια
Καλά λέει το παιδάκι κι ανε-
βαίνει στο βραχάκι

το τσιμπάει ένα καβουράκι
πού 'ταν επίσης στο βραχάκι
Αχ! κάνει το παιδάκι, κι αφήνει
να του πέσει ένα δακράκι.

Του Γιώργου Ηλ. Νασιάκου
Μαθητής της 5ης Δημοτικού